C PSL01C218

ప్రభుత్వ పెట్టుబడిదారీ పద్ధతిలో భారతదేశపురోగతి

★

ఆర్. ఎ. యులినవస్కీ

[illegible]

PSL01C218

ప్రభుత్వ పెట్టుబడిదారీ పద్ధతిలో భారతదేశ పురోగతి

ఆర్. ఎ. యులినవస్కీ

విశాలాంధ్ర ప్రచురణాలయం,
విజయవాడ-2.

ప్రచురణ నెం. 409
ప్రథమ ముద్రణ
మార్చి, 1961

వెల : 0.25 న.పై.

ముద్రణ :
స్వతంత్ర ఆర్టు ప్రింటర్సు,
విజయవాడ-2.

2

మాస్కోలో ప్రచురించబడే
ప్రాబ్లెమ్స్ ఆఫ్ ఓరియంటాలజీ పత్రికలోని
ఈ వ్యాసాన్ని
న్యూ ఏజ్ పత్రిక నుండి
పునర్ముద్రించాము.

భారతదేశం స్వాతంత్ర్యం సాధించిన తర్వాత, సాంకేతిక-ఆర్థిక రంగాల్లో గల తన బడుగుతనాన్ని తొలగించుకోవడం అత్యంత అవశ్యకమైంది. 1947 వ సంవత్సరంలో భారతదేశం జనాభా సుమారు 33 కోట్ల 50 లక్షలు. అనగా పెట్టుబడిదారీ దేశాల జన సంఖ్యలో భారతదేశం జనసంఖ్య 15 శాతం ఉంది. పెట్టుబడిదారీ దేశాల పారిశ్రామికోత్పత్తిలో భారతదేశపు వాటా 0.7౦ శాతం మాత్రమే ఉంది.

దేశాన్ని పారిశ్రామికవంతం చేయటం వలన మాత్రమే ఈ తేడాను భారతదేశం అధిగమించగలదు. ఈ విషయం ఆధునిక భారతదేశపు అన్ని తరగతులకూ సువిదితమే.

> భారతదేశంలో వ్యవసాయ, పారిశ్రామికాభివృద్ధి, దేశ స్వాతంత్ర్యాన్ని దృఢతరం చేసుకోవడమూ, పెట్టుబడిదారీ పద్ధతులపై సాగుతూంది. ఈ పద్ధతి జాతీయ బూర్జువావర్గ ప్రయోజనాల కనుకూలమైంది. ప్రస్తుతదశలో భారతదేశ స్వాతంత్ర్య సంరక్షణలోనూ, స్వాతంత్ర్యాన్ని బలవత్తరం చేయుటలోనూ, జాతీయ బూర్జువావర్గ ప్రయోజనాలు, జాతీయ ప్రయోజనాల కనుగుణంగా ఉన్నాయి.

జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని పరిరక్షించుటకై, పోరాడేవారిలో ఎడతెగకుండా పోరాడే ప్రధానశక్తి శ్రామిక ప్రజాబాహుళ్యం. అట్టి

జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని పరిరక్షించుటకు ఆర్థికాభ్యున్నతి అవసరం. ఇంగ్లీషువారి వలసాధిపత్యంవలనా, వలస విధాన నూతనరూపాలపీడన వలనా, భారతదేశం ఆర్థికరంగంలో తీవ్రమైనట్టి దురదృష్ట ఫలితాలేర్పడినాయి. అట్టి దుష్ఫలితాలను తుడిచివేయడానికి కావలసిన ఆర్థికాభివృద్ధిని సాధించుటకై పోరాడేవారిలో, శ్రామిక ప్రజాబాహుళ్యం నిరంతరంగా పోరాడే ప్రధానశక్తి. ఇటువంటి జాతీయ పునర్నిర్మాణ కార్యక్రమంలో శ్రామిక ప్రజాబాహుళ్యం తమ ప్రయోజనాలను సంరక్షించుకుంటుంది.

దేశ పారిశ్రామికాభివృద్ధికీ, వ్యవసాయాభివృద్ధికీ, శ్రామిక ప్రజాబాహుళ్యం ఒకప్రత్యేక పద్ధతి ననుసరిస్తుంది. జాతీయ బూర్జువా వర్గం ఒక ప్రత్యేక పద్ధతి అనుసరిస్తుంది. ఈ ఉభయ వర్గాల పద్ధతులు భిన్నమైనవి.

ఈ ఉభయవర్గాల పద్ధతులకూ ఈ క్రింది సమస్యలపై చాలా తీవ్రమైనట్టీ, సూత్రప్రాయమైనట్టీ భేదాలున్నాయి; వేతనాలు, భూసంస్కరణలు, విదేశ పెట్టుబడి, దేశీయ గుత్తపెట్టుబడివర్గాలు, ప్రభుత్వం విధించు పన్నుల విధానం, బూర్జువా వర్గం పొందే లాభాలనూ, తదితర ఆస్తిపరుల ఆదాయాలనూ ఆర్థికాభివృద్ధికై వినియోగించు సమస్య.

ఏమైనప్పటికీ, భారతదేశంలో ఆర్థిక పునర్నిర్మాణం సాగుతూంది. వలస విధాన వ్యతిరేక పోరాటమూ, స్వాతంత్ర్యాన్ని దృఢతరం చేయుటకై పోరాటమూ సాగుతున్నాయి. శాంతికై పోరాటమూ సాగుతోంది. ఈ పరిస్థితులన్నీ, ప్రస్తుత భారతదేశ సమాజంలో సర్వసాధారణ ఐక్యతకు ఒక ప్రాతిపదికను సృష్టించాయి.

వర్గ వైరుధ్యాలు

అయినప్పటికీ, పైన తెల్పిన పరిస్థితి ఏ బూర్జువా సమాజంలోనైనప్పటికీ (సామ్రాజ్యవాదవ్యతిరేక, భూస్వామ్య వ్యతిరేక పరివర్తనలను పరిపూర్ణంగా సంపూర్తిచేయని సమాజంలోనైననూ సరే) ఆ సమాజంలో గర్భితమై ఉన్న వైరుధ్యాల పెరుగుదలను తొలగించదు.

వలసవిధాన వ్యవస్థనుండి బయట పడినప్పటికీ, బ్రహ్మాండమైన సహజవనరులూ, మానవశక్తి ఉన్నప్పటికీ, భారతదేశం పెట్టుబడి దారీ వ్యవస్థ ప్రపంచంలోనే ఉండిపోయింది. భారతదేశంకూడా, ఆ పెట్టుబడిదారీ, వ్యవస్థ సూత్రాలకే లోనవుతూందనేది వేరుగా చెప్ప నక్కరలేదు. బ్రిటిషు వలసాధిపతులు భారతదేశంలో రాజకీయాధి కారాన్ని రెండు శతాబ్దాలు తమచేతుల్లో అట్టిపెట్టుకున్నారు. తమ పారిశ్రామిక కేంద్రాలకు భారతదేశం వ్యవసాయ సరకులనూ, ముడి సరుకులనూ సరఫరాచేసే అస్వతంత్ర దేశమని ఆ బ్రిటిష్ వలసాధి పతులు భావించారు.

ఆ వలసాధిపతులు ఉద్దేశ పూర్వకంగానే, భారతదేశ వుత్పత్తి శక్తుల అభివృద్ధిని అరికట్టారు. ఆ దేశపు వ్యవసాయ పద్ధతిలో పెట్టు బడిదారీ విధానపు పూర్వస్థితి అవశేషాలనే వారట్టిపెట్టారు. భారత దేశం ప్రస్తుతం వలసాధిపతుల పారిశ్రామిక కేంద్రాలతో తనకుగల వలసబంధనాలను క్రమక్రమంగా ఛేదించడానికి ప్రయత్నిస్తోంది.

భారతదేశం, తాను సాగిస్తున్న పైన దెల్పిన ప్రయత్నంలో, అనేక కష్టాలకు లోనవుతూంది. ఆసియాలో సోషలిస్టు దేశాలు, భారతదేశం లోనవుతూన్న ఇబ్బందుల నేనాడో అధిగమించాయి. ఎందువల్లననగా ఆ దేశాలు జాతీయ స్వాతంత్ర్యం సాధించినపుడే పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచంతో తెగతెంపులు చేసుకోగలిగాయి.

జాతీయ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థనుపాలించే సూత్రాల ఫలితంగా. భారతదేశం తన ఆర్థికాభివృద్ధి ప్రయత్నంలో కష్టాలకు లోనవుతుంది. అంతేకాక, భారతదేశ జాతీయ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ, ప్రపంచ పెట్టు బడిదారీ ఆర్థికవ్యవస్థపై ఆధారపడడం మూలంగా కూడా భారతదేశం యిబ్బందులకు గురవుతూంది.

జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించి పీపుల్సు డెమోక్రసీ వ్యవస్థను దృఢతరం చేసుకున్న దేశాలు, మొదటగా ఇంచుమించు సరకుల ఉత్పత్తిని ఏకేటా అభివృద్ధిచేశాయి. ఆ తరువాత పెట్టుబడి దారీ ఆర్థిక సంబంధాలు తొలగింపబడ్డాయి.

జాతీయ పెట్టుబడిదారీ విధానం

ఆర్థికాభివృద్ధి పరిణామపు ఒక దశలో, పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలనూ, పెట్టుబడిదారీ పూర్వ వ్యవస్థ సంబంధాలనూ సోషలిస్టు సంబంధాలుగా పైన పేర్కొన్న దేశాల్లో మార్చబడ్డాయి.

స్వతంత్ర భారతదేశంలో ఆర్థికాభివృద్ధి జాతీయ పెట్టుబడిదారీ విధాన పద్ధతుల్లో సాగుతూంది. ఆ అభివృద్ధి అసాధారణ వేగంతో ప్రధానంగా ప్రయివేటు రంగంలోనూ, ఆ తర్వాత ప్రభుత్వ రంగాల్లోనూ సాగుతూంది.

అదే సమయంలో, విదేశ పెట్టుబడిస్థానం, ప్రాధాన్యం కల్గినంత ప్రమాణంలో అట్టి పెట్టుబడింది. భారతదేశంలో ఆ విదేశ పెట్టుబడులు కొంతవరకు చివరకు బలీయంగా తయారయ్యాయి. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థనుండి బయటుబడిన ఆసియా దేశాలీపద్ధతి కేనాడో స్వస్తి చెప్పాయి.

భారతదేశ ప్రజలనూ, సహజ వనరులనూ విదేశీ గుత్త పెట్టుబడులు దోపిడీ చేస్తున్నాయి. అందువలన దేశార్థికాభివృద్ధి చాలా కుంటుపడుతూంది. వ్యవసాయ సమస్య పరిష్కారం కాకపోవడమూ, దేశ భూ సంబంధాల వ్యవస్థలో బూర్జువా – ప్రజాస్వామిక పరివర్తనలు మందకొడిగా సాధింపబడ్తూండము వలనా భారతదేశం కొన్ని నిర్దిష్టమైన యిబ్బందుల నెదుర్కొంటూంది. అట్టి యిబ్బందులను, ఆసియాలో పీపుల్సు డెమోక్రసీ నేర్పరచుకున్న దేశాలికపైన ఎదుర్కొనుట లేదు.

సోషలిస్టు ప్రపంచ శిబిరము బలవత్తరం అయింది. సామ్రాజ్యవాదపు వలసవిధాన వ్యవస్థ విచ్ఛిత్తి చెందుతోంది. ఈ పరిస్థితి, అంతర్జాతీయ పరిస్థితుల్లో తీవ్రమైన మార్పులు తెచ్చింది. భారతదేశాభివృద్ధిపై ఆ మార్పుల ప్రభావం పడింది. భారతదేశం తన బడుగుతనాన్ని అధిగమించడం ప్రారంభించింది. తన ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యానికై పట్టుదలగా పోరాడుతుంది.

గత కొద్ది సంవత్సరాల్లో భారతదేశం పరిశ్రమల్లో చాలా విజయాలను సాధించింది.

సోషలిస్టు దేశాల చురుకైన సహకార సహాయములతో స్వతంత్ర భారతదేశం తన ఆర్థికవిధానపు ఆంతరంగిక చట్రాన్ని మార్చడానికై పెద్ద ప్రయత్నాలను సాగిస్తూంది. ఉత్పత్తి సాధనాలను ప్రభుత్వ రంగంలో ఉత్పత్తిచేయుటద్వారా భారతదేశం ఈ ప్రయత్నం సాగిస్తూంది. ఈ ప్రాతిపదికపై భారతదేశం, ప్రపంచ మార్కెట్టులో తన సంబంధాలను పునర్నిర్మాణం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తూంది. భారతదేశం పెట్టుబడిదారీ దేశాలతో తనకుగల వాణిజ్యపు స్వభావాన్ని (ముడిసరకులనూ, వ్యవసాయసరకులనూ సరఫరాచేసే దేశంగాకాక, మరోవిధంగా వుండాలనే ప్రయత్నం) మార్చడానికి ప్రయత్నిస్తూంది.

భారతదేశ ఆర్థికాభివృద్ధి అత్యంత ముఖ్య లక్షణాలలో ఇది ఒకటి. ఆర్థికంగా బలహీనంగావున్న తదితరదేశాలు పారిశ్రామికీకరణను ప్రారంభించిన దానికన్నా ముందుగానే భారతదేశం పారిశ్రామికీకరణ ప్రారంభించింది. విదేశపెట్టుబడి, భారతదేశ మార్కెట్టుపైనా, ప్రపంచ విదేశమార్కెట్టుపైనాగల తన గుత్తాధిపత్యాన్ని అది చాల వరకు యిప్పుడు కోల్పోయింది.

జాతీయకరణ : స్వతంత్ర ఆర్థిక విధానానికి పునాది

పారిశ్రామిక పరికరాలను సరఫరా చేయుటలోనూ, సాంకేతిక సమాచారం అందించుటలోనూ, ఇంజనీరింగు, సాంకేతిక, శాస్త్రీయ రంగాల్లో శిక్షణ యిచ్చుటలోనూ, విదేశీ పెట్టుబడి తనకున్న పూర్వ గుత్తాధిపత్యాన్ని ముఖ్యంగా కోల్పోయింది.

వస్తూత్పత్తికై ప్రభుత్వ రంగానికి ప్రాతిపదికను ఏర్పరచడానికిగాను అనుకూలమైనట్టీ, సక్రమమైనట్టీ రాజకీయార్థిక మార్గాలు ప్రజలకు ఈక్రింది చర్యలద్వారా లభ్యమవుతాయని అనుభవంచూపుతోంది. పారిశ్రామిక సంస్థలూ, కంపెనీలూ, ఆర్థికవ్యవస్థకు చెందిన సకల శాఖలనూ ప్రభుత్వ ఆస్తిగా మార్చడం; అందులోనూ ప్రప్రథమంగా విదేశ పెట్టుబడిదారుల ఆస్తిని జాతీయంచేయుడమూ.

సోవియట్ యూనియన్, చైనా పీపుల్సు రిపబ్లిక్, సోషలిస్టు శిబిరానికి చెందిన అన్నిదేశాల చారిత్రకానుభవమూ, అదే విధంగా ఇండొనీషియా, ఐక్యఅరబ్ రిపబ్లిక్కు, ప్రాచ్యఖండంలో తదితర దేశాలు, లాటిన్ అమెరికా దేశాల అనుభవాలూ ఈ విషయాన్నే రుజువు జేస్తున్నాయి.

ఏదో ఆర్థికంగా, బలహీనంగా వున్నవని చెప్పబడ్తూన్న దేశాల్లో విదేశపెట్టుబడి ఆస్తులను జాతీయం చేయడమన్నది రాజకీయంగా జాతీయవిముక్తి విప్లవం సహజ ఫలితం; వలస ప్రభుత్వాన్ని తొలగించి జాతీయ ప్రభుత్వం ఏర్పడినఫలితమూను.

విదేశపెట్టుబడి ఆస్తినిజాతీయం చేయడం ఆర్థికంగా స్వతంత్ర దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థకు భౌతిక ప్రాతిపదికను సృష్టిస్తుంది. ఆచర్య, దేశపు ఆంతరంగిక జీవనంపై విదేశ ప్రభావాన్ని తగ్గిస్తుంది. ఆర్థిక వ్యవస్థలో ప్రభుత్వరంగాన్ని మరింత విస్తరింప చేయుటకు అత్యుత్తమమైన అవకాశాలు కలుగచేసి, జాతీయార్థిక పునర్నిర్మాణానికి ప్రాతిపదిక ఏర్పరుస్తుంది.

ప్రభుత్వ పెట్టుబడిదారీ (స్టేటుకేపిటలిస్టు) ఆర్థిక వ్యవస్థ నిర్మాణానికి ప్రభుత్వ పెట్టుబడులతో పారిశ్రామిక సంస్థలను నిర్మించు పద్ధతి దీర్ఘమైనట్టిది, చిక్కులతోను కూడుకొన్నట్టిదీను. ఆర్థికంగా బలహీనంగా ఉన్న దేశంలో యీ పద్ధతి తాత్కాలికమే అయినప్పటికీ, చాల క్లిష్టతరమైన తీవ్రతను (ఉద్రిక్తతను) కల్గిస్తుంది.

కొత్త పరిస్థితి

దేశంలో స్టేటుకేపిటలిజం రూపొందించు రెండు పద్ధతులకు అనగా, దేశంలోగల విదేశ లేదా దేశీయ పారిశ్రామిక సంస్థలను జాతీయం చేయుటకూ, కొత్తప్రభుత్వ పారిశ్రామిక సంస్థలను నిర్మించుటకూ గల పరస్పర సంబంధమూ; స్టేటుకేపిటలిజాన్ని రూపొందించు వివిధ దశలల్లో ఈ రెంటిలో ఏదో ఒక పద్ధతి ననుసరించే లాభాలుచాలా పరిస్థితులపై ఆధారపడి ఉంటాయి. ఆ లాభాలు

ప్రప్రథమంగా దేశంలో గల వివిధ వర్గశక్తుల సంబంధాలపైనా, అంతర్జాతీయంగా వాటికిగల స్థానం పైనా ఆధారపడి ఉంటాయి.

సామ్రాజ్యవాద వలస విధానవ్యవస్థ విచ్ఛిత్తి అవుతూండడమూ సోషలిస్టు ప్రపంచబలం దృఢతరమవుతూండడమూ, సామ్రాజ్యవాదుల మధ్యగల వైరుధ్యాలు తీవ్రతర మవుతూండడమూ తదితర పరిస్థితులూ నేడున్నాయి. ఐక్యఅరబ్ రిపబ్లిక్కులో సూయజ్ కాలువ జాతీయకరణా, ఇండొనీషియాలో డచ్చివారి ఆస్తుల జాతీయకరణా మనకు వాటి అనుభవాన్ని చూపిస్తున్నాయి. విదేశీయుల పెద్ద పెద్ద ఆస్తులను జాతీయంచేయడానికి, యీ పైన వివరించిన పరిస్థితులు, అనుకూలమైన వాస్తవ పరిస్థితులను కల్పించాయి.

స్టేటు కేపిటలిజాన్ని అభివృద్ధిపరచు విధానం భారతదేశపు ద్వితీయ ప్రణాళికకూ, తదితర చాల ప్రణాళికలకూ ప్రాతిపదిక.

> ఈ ప్రణాళికల్లో విదేశ ప్రయివేటు సంస్థలనుగానీ, బ్యాంకులనుగానీ, తోటలనుకానీ జాతీయంచేయు కార్యక్రమం లేదు; విదేశ ప్రయివేటు పెట్టుబడి ఆర్జిస్తూన్న విపరీత లాభాల సంపాదనకు వ్యతిరేకంగా చర్యలేమీ తీసుకోబడలేదు.

ఈ సమస్యలపై భారతదేశంలో అభ్యుదయశక్తుల అలజడి సమంజసమైందే. ముఖ్యంగా 1957–'59 సంవత్సరాల్లో పశ్చిమ యూరపు దేశాలనుండీ, అమెరికానుండీ పెట్టుబడులు పెరిగాయి. ఈ పెట్టుబడుల నాకర్షించడానికి వాటికి అనేక సౌకర్యాలు కలుగచేయబడ్డాయి.

ప్రభుత్వ రంగం

ఆర్థికంగా బలహీనంగా ఉన్న దేశాల్లోకూడా స్టేటుకేపిటలిస్టు పారిశ్రామిక సంస్థల నిర్మాణం జరుగుతోంది. ఆ దేశాల్లో పారిశ్రామిక బూర్జువావర్గం లేదు; పారిశ్రామికాభివృద్ధి తొలిదశల్లోఉంది. ఉదాహరణకు : ఆఫ్ఘనిస్తాన్, ఇథోపియా, కాంబోడియా, సూడాన్ వగైరా. అందువలన, ఆర్థికంగా బలహీనంగా ఉన్నప్పటికీ, సార్వ

భౌమాధికారంగల దేశంలో పారిశ్రామిక బూర్జువావర్గం ఉనికి స్టేట్ కేపిటలిజాన్ని అభివృద్ధిచేయు విధానానికి ఎల్లప్పుడూ కారణంకాదు. అంతేకాదు; ఉత్పత్తీ, పెట్టుబడీ కేంద్రీకరణలు మరింత ఎక్కువ ప్రమాణంలో ఉండుటా ఆ విధానానికి కారణం కాదు.

ఇప్పటికీ పారిశ్రామిక బూర్జువావర్గం లేనిదేశాల్లో వ్యాపారం చేసే బూర్జువావర్గం, భూస్వాములతోనూ, వడ్డీ వ్యాపారులతోనూ కలిసిఉంటుంది. కొన్ని సందర్భాల్లో భూస్వాములు క్రమక్రమంగా బూర్జువావర్గంగా తయారై పైన తెల్పిన విధాన ప్రారంభకులుగా ఉంటారు.

ప్రస్తుతపరిస్థితుల్లో ఆర్థికంగా బలహీనంగా ఉన్న దేశాల్లో, పాలకవర్గాల ప్రయోజనాల వలన మాత్రమేకాక, అంతకన్నాలోతైన కారణాలవలన స్టేటుకేపిటలిజం అభివృద్ధి చెందుతుంది. ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం సాధించుటకై విదేశ దాస్యం నుండి విముక్తి చెందిన దేశం సహజంగా చేసే ప్రయత్నాలే, ఈ స్టేట్ కేపిటలిజం అభివృద్ధిని నిర్ణయిస్తాయి.

> తన సార్వభౌమాధికారాన్నీ, రాజకీయ స్వాతంత్ర్యాన్నీ దృఢతరం చేసుకోవడానికి విదేశదాస్యంనుండి విముక్తిపొందిన దేశం సహజంగా సాగించే ప్రయత్నాలే నిర్ణయాత్మకంగా ఉంటాయి. తమ రాజకీయాధిపత్యాన్ని సంరక్షించుకొవడమే తమ ధ్యేయంగా కల్గి, తమలక్ష్యాల కనుగుణమైన విధానాలను సరించే పాలకవర్గాలు, స్టేట్ కేపిటలిజాన్ని అభివృద్ధి చేయుటలో ఆసక్తి కలిగివుంటాయి.

జాతీయ ప్రయోజనాలు

పైనవివరించిన విధానాన్ని సాధించుటలో జాతీయ ప్రయోజనాలకూ, సమాజంలో ఉన్నతవర్గాల ప్రయోజనాలకూ తరచుగా సంఘర్షణ వస్తుంది. భారతదేశంవంటి దేశంలో జాతీయ ప్రయోజనాలకూ, బడా బూర్జువా, గుత్త పెట్టుబడిదారీ వర్గాల ప్రయోజ

నాలకూ ఘర్షణ వస్తుంది. కాని, ప్రజలు రాజకీయార్థిక స్వాతంత్ర్యాన్ని దృఢసంకల్పంతో సంరక్షిస్తారు. రాజకీయార్థిక స్వాతంత్ర్య దృఢత్వాన్ని సాధించు యత్నంలో వారికి స్టేటుకేపిటలిజం అభివృద్ధిలో మరింత ఆసక్తి కల్గిఉంటారు.

ఆ పరిణామంలో కొన్ని దశలు చేరుకునేటప్పటికి, సూత్రప్రాయమైన సమస్యలపైనా, ప్రయివేటురంగపు ప్రతినిధులు ప్రభుత్వ రంగాన్ని వ్యతిరేకిస్తారు. ఆ ప్రయివేటురంగపు ప్రతినిధులు స్టేటు కేపిటలిజం బలహీనపడాలని కోరుతూ, చివరకు స్టేటుకేపిటలిజానికై తీసుకునే చర్యలనుకూడా ఆటంకపరుస్తారు.

వలస విధానాన్ని అంతంచేసే మార్గం

ఆర్థికంగా బలహీనంగా ఉన్న దేశాల్లో, స్టేట్ కేపిటలిజం రూపంలో ఆర్థికాభివృద్ధి జరిగి, ఆరూపమే ప్రధానస్థానంలోనూ, లేదా ఆధిపత్యం వహించే స్థితిలో ఉంటే, అవి విదేశాలపై ఆధారపడి వుండే అస్వతంత్ర స్థితినుండి క్రమక్రమంగా మరింత జయప్రదంగా విముక్తి చెందుయతాని ఆచరణ చెబుతోంది. మొత్తంమీద దేశం దృఢమైన సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక, వలస విధాన వ్యతిరేక విధానాన్ని అవలంబిస్తుంది.

సమీప ప్రాచ్యంలో, ఆర్థికంగా బలహీనంగా వున్న అనేక దేశాలు సార్వభౌమాధికారాన్ని సంపాదించాయి. పెట్టుబడిదారీ విధానంలో సర్వత్రా వ్యాపించిన సంక్షోభపు తొలిదశలోనే, పైన తెల్పిన ఆ దేశాలు విజయవంతంగా స్టేటుకేపిటలిస్టు రంగాన్ని ఏర్పరిచాయి.

అయినప్పటికీ, కాలక్రమంలో ఆ దేశాల్లో అంతర్గత సామాజిక వైరుధ్యాలు పెరుగుతాయి. వాటిపైనా, వాటి విదేశాంగ విధానాలపైనా విదేశ ప్రభావం పెరుగుతుంది. ఆ సందర్భంలో ఈప్రభుత్వ పెట్టుబడిదారీ సంస్థలు ప్రయివేటువ్యక్తుల యాజమాన్యంలోకి వస్తాయి. అనగా ఆ ప్రభుత్వ పెట్టుబడిదారీ సంస్థలను ప్రయివేటు పెట్టుబడుల కమ్మివేయడం జరుగుతుంది.

ఆర్థిక మార్పు తీసుకురావడంలో ప్రభుత్వం క్రమక్రమంగా తన సూత్రాలను విసర్జిస్తుందని పై విషయం రుజువుచేస్తుంది. అయినప్పటికీ ఆర్థికంగా బలహీనంగావున్న ఈదేశాల్లో ప్రస్తుతం, పారిశ్రామిక సంస్థలూ, ఆర్థిక వ్యవస్థ వివిధశాఖలూ ప్రభుత్వాల అధీనంలోవుండుట వలన, ప్రజల ఆర్థిక వ్యవస్థలోకి విదేశ పెట్టుబడులు చొచ్చుకొని రావడాన్ని అవి భౌతికంగా వ్యతిరేకించగలవు.

ఆర్థికంగా బలహీనంగా వున్న దేశాల్లో, బూర్జువా వర్గానికి విదేశపెట్టుబడితో తీవ్రమైన ఆర్థిక వైరుధ్యా లున్నప్పటికీ, ఆ వర్గం, ఏకధాటిగా సామ్రాజ్యవాద ఒత్తిడిని యెల్లప్పుడూ తట్టుకోలేదు. ఇందుకు కారణం ఆ సమాజంలోగల ప్రత్యేక లక్షణాలే.

సామ్రాజ్యవాదులతో పూర్తిగా రాజీపడినట్టో, (కాంప్రడార్) లేదా కొంతవరకు రాజీపడినబూర్జువాలే (సెమీకాంప్రడార్) బూర్జువా వర్గంలో చాల ఎక్కువ సంఖ్యలో వుండడం.

బూర్జువావర్గ రాజీధోరణి

జాతీయ బూర్జువా వర్గం తక్కువ స్థిరత్వం కలిగి ఉంటుంది. అందువలన ఆ బూర్జువా వర్గం రాజీపట్ల ఎక్కువ మొగ్గుచూపి, విదేశ పెట్టుబడులకు సౌకర్యాలిచ్చి, ప్రభుత్వంపై ఒత్తిడి తెస్తుంది. దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థలో ప్రభుత్వ పెట్టుబడిదారీ రంగాన్ని ఏర్పరచడానికి ప్రభుత్వంచేసే యత్నాలను జాతీయ బూర్జువావర్గం బలహీన పరుస్తుంది. కొంచెం ఎక్కువ, తక్కువ మోతాదుల్లో ఈ పరిస్థితే మనకంతటా గోచరిస్తుంది.

భారతదేశంలో బూర్జువావర్గంలో గుత్తపెట్టుబడిదారీ శక్తులుత్పన్న మయ్యాయి. ఆ గుత్తపెట్టుబడిదారీ శక్తులు వలస విధానంలో అభివృద్ధి చెందాయి. ఆ శక్తులు దేశంలో తమ అవిభక్తమైన రాజకీయాధికారాన్ని స్థాపించుకోలేక పోయాయి. అటువంటి పరిస్థితుల్లో భారతదేశంలో ప్రభుత్వం దేశీయార్థిక విధానాన్ని కొనసాగిస్తోంది.

భారతదేశంలో బడాబూర్జువాలు గుత్తపెట్టుబడిదారీ వర్గంగా రూపొంది ప్రజలను నష్టపరచి తాము లాభంపొందేటందుకైవారు ప్రభుత్వ

యంత్రాంగాన్ని ఉపయోగించుకుంటారు. ఆ బడాబూర్జువాలు శ్రామిక జనులను మరింతగా దోచుకుంటారు. రాజకీయ అభివృద్ధి నిరోధక విధానాన్ని రుద్దడానికి ప్రయత్నిస్తారు. విదేశ రాజకీయ విధానంలో మార్పుతేవడానికి ప్రయత్నిస్తారు.

అయినప్పటికీ ప్రస్తుతం బడా బూర్జువావర్గానికి భూస్వామ్య-కాంప్రడారుల అండ ఉంది. అయినప్పటికీ శాంతివిధానాన్నీ, దురాక్రమణ సైనికకూటమిలో చేరకుండా ఉండే విధానాన్నీ భారత పాలక వర్గాలు నిరాకరించేటట్లు ఆ బడా బూర్జువావర్గం చేయలేకపోయింది. ప్రజా బాహుళ్యమూ, అభ్యుదయ ప్రజానీకమూ, ఈ క్రింది విధానాల కనుకూలంగా ఉండి ప్రభుత్వంపై ఒత్తిడితెచ్చారు. (1) తటస్థ విదేశాంగ విధానం. (2) సోషలిస్టుశిబిరంతోసహకారం, (3) సామ్రాజ్యవాద కూటమిలోగల వైరుధ్యాలనుఉపయోగించుకొనుటకు ప్రజలూ, అభ్యుదయ మానవాళీ తెచ్చిన ఒత్తిడి, గుత్తపెట్టుబడిదారీ బూర్జువావర్గం దెచ్చిన ఒత్తిడికన్నా ఎక్కువ ఫలప్రదమైంది.

పరిశ్రమల పెరుగుదల

భారతదేశంలో జాతీయ పెట్టుబడిదారీ విధానం ప్రయోజనాలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది. ఆదేశ ప్రభుత్వం, ఆదేశం స్వాతంత్ర్యం పొందిన కాలం రీత్యాచూస్తే,యిప్పటికీ జాతీయపెట్టుబడిదారీ విధానం బాల్యావస్థలో నేఉంది. జాతీయపెట్టుబడి సమీకరణా, పెరుగుదలరేటు దృష్ట్యా బలహీనంగా నేఉంది. ఆ జాతీయపెట్టుబడిదారీ విధాననిర్మాణం వెనుకబడిఉంది. దేశంలో పెటీబూర్జువాయాజమాన్యంప్రాధాన్యంవహించడంవలన, ఈ జాతీయ పెట్టుబడిదారీవిధానం పరిపక్వంకాలేదు. పెట్టుబడిదారీ విధానం (ప్రపంచవ్యవస్థగా) మొత్తంగా క్షీణదశలోనుండి, సోషలిస్టు శక్తులు పెంపొందుతూ, ప్రపంచమంతటా బలవత్తర మవుతూన్న యీ యుగంలో యీ జాతీయ పెట్టుబడిదారీ విధానం త్వరిత అభివృద్ధిని కాంక్షిస్తుంది.

తక్కువ కాలంలో భారీ పరిశ్రమలు నిర్మించుటద్వారా, ఉత్పత్తిశక్తుల అభివృద్ధిని త్వరితంచేయు విధానాన్ని భారతప్రభుత్వం

అనుసరించింది. సామ్రాజ్యవాదం ఆర్థికంగా బడుగుస్థితిలో నున్న భారతదేశాన్ని తన ఆధిపత్యాన్ని పునఃస్థాపించుట కుపయోగించుకునే నిరంతర పీడలను భారతప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న విధానం తొలగిస్తుంది.

భారతప్రభుత్వం అనుసరిస్తూన్న యీ విధానం, దేశంలోగల యావత్తు పరిశ్రమల పరివర్తనకూ ప్రాతిపదిక ఏర్పరుస్తుంది. వ్యవసాయం పెరుగుదలకు ప్రాతిపదిక ఏర్పరుస్తుంది. ప్రజలకు పని కల్పిస్తుంది. పాక్షికంగాగాని, సంపూర్ణంగాగాని ఉద్యోగంలో ఉన్నవారి సంఖ్య 4 కోట్లకుపైగా ఉంది. అటువంటి ఆర్థికవిధానం, దేశావసరాలకు నిస్సందేహంగా అనుగుణంగాఉంది.

వర్గ పోరాటం

అయితే, స్టేటుకేపిటలిజాన్ని అభివృద్ధిచేయు విధానం వలన వర్గపోరాటం బలహీనపడుతుందనే సమస్య లేదు. పైపెచ్చు తరచుగా వర్గపోరాటపు లక్షణాలు యెంతో నగ్నంగా కనిపించకపోయినప్పటికీ, వర్గపోరాటానికి యెక్కువ అవకాశాలు లభిస్తవి.

భారత బడా పెట్టుబడిదారులు, బడా పెట్టుబడులకే మరింత లాభం చేకూరేట్లు ప్రభుత్వం తమకు సహాయంచేయాలని కోరాయి. ఆ బడా పెట్టుబడిదారీవర్గం, చిన్నతరహా, మధ్యతరహా పరిశ్రమలన్నీ తనకు లొంగివుండాలని కోరుతుంది. గుత్త పెట్టుబడులను మరింత ఎక్కువగా అదుపులోపెట్టు చర్యలను, గుత్తపెట్టుబడులు సంపాదించే లాభాలపైనా, విపరీత లాభాలపైనా ఎక్కువగా పన్నులు విధించు చర్యలనూ కార్మికవర్గమూ, ప్రజాబాహుళ్యమూ చురుగ్గా బలపరుస్తారు. అంతేకాదు; గుత్త పెట్టుబడిదారులు దేశ నాయకత్వాన్ని హస్తగతం చేసుకునేందుకు కావించే ప్రయత్నాన్ని, అణచివేసే చర్యలనూ కార్మికవర్గమూ, ప్రజాబాహుళ్యమూ బలపరుస్తారు.

ఈ ప్రాతిపదికపై విదేశ, స్వదేశ గుత్తపెట్టుబడిదారులకు వ్యతిరేకంగా ప్రజాస్వామ్యశక్తుల సంఘటన రూపొందింపబడుతుంది.

ఆర్థిక వ్యవస్థలో ప్రయివేటు – పెట్టుబడిదారీ విధానం అభివృద్ధిచెందు క్రమంలో, ప్రభుత్వం జోక్యం చేసుకొనే అవకాశమూ, విధానమూ, దాని ఫలితమూ అన్నసమస్య భారతదేశంలో వర్గసంబంధాల మౌలిక సమస్యల్లో ఒకటిగా ఏనాడో తయారైంది.

అనుకూల పరిణామం

భారతదేశంలోనూ, ఆర్థికంగా బలహీనంగావున్న తదితర దేశాల్లోనూ ఉత్పత్తి శక్తులఅభివృద్ధి, పారిశ్రామికంగా పురోభివృద్ధి, చెందిన దేశాల్లోకన్నా అసాధారణంగా ఎంతో వెనుకబడి వున్నాయి. అటువంటి బలహీనదేశాల్లో (భారత దేశంతోసహా) భారీయెత్తున ప్రభుత్వ రూపంలో బూర్జువావర్గం యాజమాన్యం వహించేందుకు పరివర్తనచెందడం (ఆర్థికంగా అత్యంత పరిపక్వం చెందినరూపం) ఉత్పత్తిశక్తులు వేగంగా అభివృద్ధి చెందడానికి అనుకూలమైన అవకాశాలను కల్గిస్తుంది.

భారత ప్రభుత్వమూ, భారతదేశంవంటి తదితర దేశాలూ, ప్రయివేటు పెట్టుబడిదారీ లేక గుత్తపెట్టుబడిదారీ యాజమాన్యంగల చట్రంలోనే ఉత్పత్తి శక్తులను ఉంచాలనే అవసరాన్ని తగ్గించాయి; దేశవ్యాప్తంగా బూర్జువా యాజమాన్యపు అత్యున్నత రూపాన్ని ఉపయోగించుకున్నాయి. (అనగా జాతీయం చేయబడిన సంస్థల పైనా, ప్రభుత్వమే స్వయంగా నిర్మించిన సంస్థలపైనా ప్రభుత్వ యాజమాన్యం ఉండడం). ఈ దేశాలు ఈ విధానం అనుసరించుట ద్వారా పెట్టుబడిదారీ యాజమాన్యపు దశను దాటి, సామాజిక – ఆర్థికాభివృద్ధి గమనాన్ని త్వరితం చేశాయి.

భౌతికంగా, యావత్తు చారిత్రక క్రమానికి సోషలిజం దశకు చేరుతూన్న దేశాలకూ ఈ పరిస్థితి అనుకూలమైంది. దేశీయ బడా, గుత్త పెట్టుబడిదారులు, విదేశ పెట్టుబడుల ప్రతి నిధులూ, ఈ స్టేటు కేపిటలిస్టువిధానం 'స్వేచ్ఛావ్యాపారానికి' శుద్ధ వ్యతిరేకి అని చిత్రిస్తూ, తద్వారా స్థానిక పెటీ, మధ్య తర

గతి బూర్జువావర్గాలను స్టేటు కేపిటలిజానికి వ్యతిరేకులుగా తయారుచేయడానికి సహజంగా ప్రయత్నిస్తారు.

భారతదేశంలో ఆర్థిక శాస్త్రరీత్యా, ప్రభుత్వరంగం పెట్టుబడి దారీ విధానపు పారిశ్రామికీకరణ క్రమాన్ని త్వరితం చేస్తుంది; మరి రాజకీయ - సామాజిక సమస్యల విషయంలోనేమో, ఈ పరిస్థితి మూలంగా, పాలకవర్గాలు ప్రజాబాహుళ్యంవద్దకు వచ్చి, "సోషలిస్టు నమూనా ప్రకారం" తాము సమాజాన్ని నిర్మిస్తున్నట్లు చెప్పుకోగల్గు తాయి.

గుత్తపెట్టుబడిదారీ వర్గాలు

భారతదేశ ఆర్థిక వ్యవస్థలో గల పెద్దపెద్ద శాఖలకు పెట్టుబడి దారీ గుత్తపెట్టుబడులు కైవశం చేసుకోవడంద్వారా, బ్రిటిషు సామ్రాజ్యవాదులకు వలస ఆస్తులున్నాయి.

ఉదాహరణకు: రైల్వే యుద్ధ పరికరముల కర్మాగారాలు, బ్యాంకులు, విదేశ వ్యాపారం, ఇరిగేషన్, భీమా వగైరా. స్థూలంగా చెప్పాలంటే పారిశ్రామికాభివృద్ధి చెందిన నగరాల్లో తమకుగల పెట్టుబడులను వలస దేశాల్లో పెట్టి స్టేటు-గుత్త పెట్టుబడులు ఆధిపత్యం వహించే రీతిలో వారీ విధానాన్నింకనూ కొనసాగిస్తున్నారు.

భారతదేశం స్వాతంత్ర్యం పొందిన ఫలితంగా, ఆర్థిక వ్యవస్థలో ఉన్న పెద్దశాఖలు జాతీయ ప్రభుత్వం చేతుల్లోకి మారాయి. తత్ఫలితంగా సార్వభౌమాధికారం గల ప్రభుత్వం, విదేశ పెట్టుబడులకు చెందిన కొంత ఆస్థిని జాతీయం చేసింది. దాంతో ఆ ఆస్తికి యింతకు ముందున్న వలసవిధాన లక్షణా లిప్పుడు లేవు.

జాతీయ బూర్జువావర్గంలో గల గుత్త పెట్టుబడిదారులు, బూర్జువా ప్రభుత్వాన్నీ, ప్రభుత్వ ఆస్తినీ తమ గుత్తాధిపత్యానికై వినియోగించుకోలేకపోయినయ్. ఈ గుత్త పెట్టుబడిదారులకు ప్రాముఖ్యత లేకపోలేదు. అయినప్పటికీ వారు దేశంలోగల ప్రజాస్వామిక సోషలిస్టుభావాల శక్తినీ, భారతప్రజల పెట్టుబడిదారీ వ్యతి

రేక భావాలనూ తప్పక గుర్తించవలసివచ్చింది. వారు విస్మరించలేనంతగా భారతదేశంలో నూతన పరిణామాలు సంభవించాయి.

సోషలిస్టు విప్లవంద్వారా బూర్జువావిధాన అభివృద్ధి తొలగింపబడనంతమేరకూ, ఒకానొకదశలో సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక, గుత్తపెట్టుబడిదారీవ్యతిరేక స్టేటు కేపిటలిస్టు విధానాలు, అత్యంత అభ్యుదయకర సాధనాలు; కార్మికవర్గమూ, సమాజంలోగల అన్ని ప్రజాస్వామిక శక్తులూ, రాజకీయంగా, ఆర్థికంగా సాగించు పోరాటం, పై విధానాలను బలపరుచుటలో ఉంది.

మూడు ధోరణులు

ఆధునిక భారతదేశం మరింతగా అభివృద్ధి చెందుటకు సంబంధించిన సమస్యల సందర్భంలో, మూడు ప్రధాన ధోరణులు మరింత స్పష్టంగా కానవస్తున్నాయి. ఆ ధోరణు లివి :

1. ఎటువంటి పెట్టుబడిదారీవిధానాభివృద్ధి అయినాసరే దాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ, సోషలిస్టు విధానాభివృద్ధికై పోరాటం సాగించటమే ప్రధాన నూతన మార్గంగా కార్మికవర్గమూ, ఆ వర్గానికి సన్నిహితంగా ఉండే ప్రజలూ తమ విధానాన్ని కొనసాగిస్తున్నారు.

2. పెంపొందుతూన్న జాతీయ శక్తులు (కార్మిక వర్గమూ, ఆ వర్గానికి సన్నిహితంగా ఉండే ప్రజలూ, ఈ విషయంలో అత్యంత ప్రముఖపాత్ర వహిస్తారు) విదేశపెట్టుబడులకు చెందిన ఆస్తిని జాతీయం చేయాలనీ, స్వదేశ గుత్త పెట్టుబడుల కార్యకలాపాలపై పరిమితులు విధించాలనీ, భూస్వామ్య వ్యతిరేక భూసంస్కరణలు చేయాలని డిమాండు చేస్తున్నాయి. ఈ శక్తుల వత్తిడిమూలంగా పాలకవర్గాలు ఆర్థిక రంగంలో అభ్యుదయకర మార్పులు తెస్తున్నాయి.

పాలకవర్గాలు విదేశాంగ విధానంలో ఖచ్చితమైన తటస్థవిధానాన్నీ, దురాక్రమణ కూటముల్లోకి చేరకుండా ఉండేవిధానాన్ని అనుసరిస్తున్నాయి. అదేసమయంలో, జాతీయ బూర్జువా వర్గం, విదేశీ పెట్టుబడులకూ, భూస్వాములకూ కొన్ని సౌకర్యాలను కలుగజేస్తూ దేశ సాంకేతిక, ఆర్థిక పునర్నిర్మాణానికి ప్రయత్నిస్తూంది.

3. బడా బూర్జువావర్గంలో మితవాదుల, అభ్యుదయ నిరోధక మైన భూస్వాముల నిరోధకశక్తి పెరిగింది. దేశంలో జరుగుతూన్న అభ్యుదయ సామాజిక - ఆర్థిక మార్పుల ఫలితాన్ని ఎట్లాగైనా బల హీనపరచుటకూ, లేదా, అనుమతించకుండా చేయుటకూ ఆ మిత వాద వర్గాలు ప్రయత్నిస్తున్నాయి. భారత ప్రభుత్వం అనుసరించే విదేశాంగ విధానాన్ని సామ్రాజ్యవాదుల కనుకూలంగా వుండేరీతిలో మార్పించడానికి వారు ప్రయత్నిస్తున్నారు.

ఆ విధంగా భారతదేశ భవిష్యదభివృద్ధి స్వభావమూ, పద్ధతుల సమస్య జాతీయ సమస్యగా తయారైంది; ఆ సమస్య వర్గపోరాటానికి కీలకసమస్య; బూర్జువావర్గంలో అంతర్గత వర్గవైరుధ్యాల్లో ప్రధాన మైం సమస్య. భారతదేశం సర్వస్వతంత్ర సార్వభౌమాధికారమైన దేశమైనప్పటినుండీ, జరిగిన యావత్తుకాలంలోనూ ఈ వైరుధ్యాలు పరిపక్వమైనాయి.

విదేశ పెట్టుబడులు

ఆర్థికంగా బలహీనంగావున్న దేశాల్లో ప్రజాస్వామ్యానికై పోరాటమంటే ప్రప్రథమంగా విదేశ పెట్టుబడుల జాతీయకరణకూ, బడా పెట్టుబడిదారుల, గుత్త పెట్టుబడుల ఆర్థికాధిపత్యంపై పరి మితుల విధింపుకూ సాగించే పోరాటం. ఈ విషయాన్ని అనేక సంవత్సరాల అనుభవం రుజువుచేస్తూంది. గుత్త పెట్టుబడిదారులు దేశీయ, రాజకీయ, ఆర్థిక జీవనాన్ని తమకు లొంగివుండేటట్లు చేసు కునే విధానంలో పైన తెల్పిన పోరాటం జోక్యం చేసుకుంటుంది.

ఈ గుత్త పెట్టుబడులతో పోరాటం సాగించే పద్ధతుల్లో ప్రభుత్వరంగాభివృద్ధి ఒకటి. ఆర్థికంగా బలహీనంగావున్న దేశాల్లో గల అభ్యుదయశక్తులు, ప్రభుత్వరంగాభివృద్ధి అనేది బూర్జువావిధాన పరిణామంలో అత్యంత ప్రజాస్వామ్యయుత పద్ధతిగా భావించడం సరైంది. కొన్ని నిర్ణీతపరిస్థితుల్లో యీ అభివృద్ధిపద్ధతి, సోషలిజం పరివర్తనకు దోహదకారి చేయవచ్చునని శ్రామిక జనావళి భావించ డానికి కొంత ఆధారం ఉంది. స్టేటు కేపిటలిజం అభివృద్ధిదృష్ట్యా

గత కొద్ది సంవత్సరాల్లో భారతదేశం ఎదుర్కొన్న ప్రధాన ఆర్థిక సమస్యల్లో కొన్నింటిని పరిశీలిద్దాం.

1956–58 సంవత్సరాల్లో, భారత దేశాభివృద్ధికై రూపొందింప బడిన ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికకు దేశంలోనూ, విదేశాలలోను పెద్ద వనరుల కొరత ఏర్పడింది. అందుకుగాను ప్రభుత్వం ప్రజాబాహుళ్యంపై ఎక్కువగా పన్నులు విధించి, లోటుబడ్జెట్టు విధానము అవలంబించి పెట్టుబడులు పెట్టింది అయినప్పటికీ, ఎక్కువ ఉద్యోగ వసతులను కల్పించుటకు సంక్షోభంలేని అభివృద్ధి సాధించుటకూ ఆపద్ధతులు చాల లేదని రుజువైంది.

మార్కెట్టులో అరాచకత్వం

బూర్జువా ఆర్థిక శాస్త్రవేత్త కీన్సూ, ఆయన అనుయాయుల పైన ఆధారపడి భారత ఆర్థిక శాస్త్రవేత్తలు, ఉద్యోగవసతు లెక్కువ వుతాయనీ, సంక్షోభంలేని అభివృద్ధి సాగుతుందనీ ఆశించారు. భారత ఆర్థికవేత్తలు మార్కెట్టులో గల అరాచకత్వంవలన కలిగే ఫలితాన్ని పరిగణనలోనికి తీసుకోలేదని, 1956, ముఖ్యంగా 1957 – 1958 సంవత్సరాలే రుజువు చేశాయి. మార్కెట్టులో అరాచకత్వానికిగల బలీయమైన శక్తేమిటో, దేశంలోవున్న పెట్టుబడిదారీ విధాన ఉత్పత్తి లోగల తీవ్ర వైరుధ్యాలే స్పష్టంగా నిరూపించినాయి.

నిర్మాణంలోనూ, పారిశ్రామికోత్పత్తిలోనూ సంభవించిన పెరుగుదల వ్యవసాయంలోగల ఒడుగుతనాన్ని దాచిపెట్టింది; ఆహార సంక్షోభం వచ్చింది; మార్కెట్టులో దేశవ్యాప్తంగా చట్టావ్యాపారం సాగింది; ప్రయివేటు పెట్టుబడుల ప్రయోజనాల కనుకూలంగా జాతీయాదాయం పునఃపంపకం జరిగింది: ప్రయివేటు పెట్టుబడిదారులు మరింత కుబేరులయ్యారు. ఇదీ జరిగింది.

దేశపు ఆంతరంగిక వనరుల కేర్పడిన సంక్షోభపు స్వభావాన్ని కీన్సు సిద్ధాంతం వివరించలేకపోయిందని చాలామంది ఆర్థిక శాస్త్ర వేత్తలు ఒప్పుకోక తప్పలేదు. ప్రఖ్యాత భారత ఆర్థిక శాస్త్రవేత్త ప్రొఫెసర్ పి. సి. మహలనోబిస్ ఈవిధంగా చెప్పారు: "కీన్సు సిద్ధాంతం,

భారతదేశ ఆర్థికాభివృద్ధికీ, తదితర ఆర్థికంగా బలహీనంగా వున్న దేశాలకూ తోడ్పడలేదు సరికదా, పైపెచ్చు ఆ సిద్ధాంతం ఆ దేశాల ఆర్థికాభివృద్ధిని అరికట్టింది."

దీనినిబట్టి పెట్టుబడిదారీ విధాన పరిణామపు సర్వసాధారణ సూత్రాలనూ, దాని అంతర్గత వైరుధ్యాలనూ స్టేటు కేపిటలిస్టు చర్యల ద్వారా మాత్రమే అధిగమించడం అసాధ్యమని స్పష్టమైంది. స్టేటు కేపిటలిస్టు ప్రణాళికా విధానంలోనే పరిమితులు గర్భితమై వుండడమే అందుకు కారణం. ఆ పద్ధతి పెట్టుబడిదారీవిధాన పరిమితులను దాటి వెళ్ళినట్లు మాత్రమే కన్పిస్తుంది. అంతే.

ఆర్థిక సూత్రాలు

భారత బూర్జువా ఆర్థికశాస్త్రవేత్తలు ప్రభుత్వ ఆర్థికవ్యవస్థా పరిణామంలో గల సూత్రాలను వెల్లడిచేయరు. వారు, బూర్జువా వర్గమూ, ప్రభుత్వముల వర్గస్వభావముపై ఆధారపడి పరిశీలించరు.

పెట్టుబడిదారీ విధానంలోగల అంతర్గత మూలంలో మార్పుకు రుజువుగా బూర్జువా ఆర్థికశాస్త్రవేత్తలు ఈ క్రింది విషయాలను ఉదహరిస్తారు :

ప్రభుత్వరంగం సాగించే ఉత్పత్తిలో ప్రయివేటుపెట్టుబడి లేకపోవడం; ఉత్పత్తి ఉన్నత ప్రమాణంలో సమాజపరం కావడం; ప్రభుత్వము పెద్దఎత్తున పెట్టేపెట్టుబడులు; ప్రణాళికాబద్ధంగా పెట్టుబడి పెట్టుట; ప్రభుత్వరంగంలో ప్రణాళికాబద్ధంగా సరకుల ఉత్పత్తి; ప్రభుత్వరంగంలో దేశీయ ప్రయివేటు పెట్టుబడుల, విదేశీ పెట్టుబడుల నిషిద్ధం వగైరా.

ఆర్థిక వెల్లువ

భారతదేశంలో ప్రస్తుతమున్న ఆర్థిక వెల్లువకు ప్రభుత్వ రంగమనేది ఒక మౌలిక కారణం. గత ఎనిమిది, పదిసంవత్సరాల్లో, ప్రభుత్వం ఉత్పత్తి రంగంలో విపరీతమైన మొత్తాలను పెట్టింది. ఆ మొత్తాలు సుమారు రు 48,50 వేల కోట్లమధ్య ఉంటాయి. ఆ పెద్దపెట్టు

బడుల వలన భారత ఆర్థికాభివృద్ధికై అత్యంత అనుకూల వాతావరణం ఏర్పడింది. పునరుత్పత్తి క్రమంలో, పునరుత్పత్తి ఎక్కువ భాగం ప్రభుత్వం పెట్టే పెట్టుబడులపైనా, ప్రభుత్వం సరకులకిచ్చే ఆర్డర్లపైనా, ప్రభుత్వ రంగ వుత్పత్తిపైనా, ముఖ్యంగా ఉత్పత్తి సాధనాల పైనా ఆధారపడిఉంది.

అయినప్పటికీ, ప్రభుత్వ పెట్టుబడులరంగం పెరిగిందనేది వాస్తవమే (ఇంతవరకూ, తొలిదశల్లో,యంత్రాలూ, వాటికి కావలసిన భవనాలూ వగైరా నిర్మాణంలో పెట్టినపెట్టుబడులు, పారిశ్రామికోత్పత్తి రంగంలో పెట్టిన పెట్టుబడులకన్నా ఎక్కువ). అయితే అంత మాత్రాన ఈ పరిస్థితి పెట్టుబడిదారీ సూత్రాలను మార్పుచేయజాలదు, రద్దుచేయజాలదు.

ప్రభుత్వం ప్రణాళికను రూపొందించుటలో ఎన్ని ప్రయత్నాలు చేసినప్పటికీ, ఉత్పత్తిశక్తులపై పైనతెల్పిన అననుకూల పరిస్థితుల ఫలితం పడుతూనే ఉంది.

ఈ దశాబ్దంలోనూ, ముఖ్యంగా గత అయిదు సంవత్సరాల్లోనూ, భారతదేశ ఆర్థికాభివృద్ధి ఫలితాలివి : పారిశ్రామికరంగంలో ఉన్న పాత ప్రధాన పెట్టుబడిస్థానే, కొత్తపెట్టుబడి క్రమక్రమంగా, నిశ్చలంగా పెరిగింది; విద్యుచ్ఛక్తి కేంద్రాల్లోనూ, రవాణా పరిశ్రమల్లోనూ, కొంతవరకు (పరిశ్రమల పెట్టుబడి పెరుగుదలతో పోల్చదగినంతగా కాకపోయినప్పటికీ) వ్యవసాయంలోనూ యీ మార్పు వచ్చింది.

మౌలిక పెట్టుబడులను తీవ్రంగా పునరుద్ధరించుటకూ, దేశీయ మార్కెట్టును విస్తరింపచేయుటకూ, ఈ దిగువ తెల్పిన అభ్యుదయ సంస్కరణలే ప్రధాన రాజకీయ – ఆర్థిక పునాది అవుతాయి: (1) వలసవిధాన, సామ్రాజ్యవాద గుత్తాధిపత్యాన్ని పూర్తిగా తొలగించడం, (2) దేశ పారిశ్రామికీకరణనూ, అభ్యుదయ సంస్కరణలనూ ప్రారంభించిన స్వతంత్ర జాతీయ ప్రభుత్వాన్ని దృఢతరం చేయుట.

పెరుగుతున్న పెట్టుబడులు

దేశంలో, క్రొత్త సంస్థల్లో ప్రభుత్వం పెట్టే పెట్టుబడుల పరిమాణంలోనూ, ప్రయివేటు పెట్టుబడుల పరిమాణంలోనూ నిత్యం పెరుగుదల ఉంది. కంపెనీల అప్పులను తీర్చడానికై నిల్వచేసే నిధులు, కొన్ని దశాబ్దాలుగా పేరుకొని పెద్దమొత్తాలయ్యాయి. పరిశ్రమలోగల పాత యంత్రసామగ్రిని తొలగించి, కొత్త యంత్రసామగ్రిని ఏర్పాటు చేయుటకూ, పాతవాటిని విస్తరింపచేయుటకూ లేదా కొత్త పారిశ్రామిక సంస్థలను నిర్మించుటకూ యీ పెద్దమొత్తాలు వ్యయం చేయబడ్డాయి.

ఈ పద్ధతిమూలంగా, ముఖ్యంగా ప్రయివేటు రంగంలో ఎక్కువగానూ, ప్రభుత్వరంగంలో కొంత పాక్షికంగానూ ఉత్పత్తిశక్తులు పెరిగాయి. ఈ ఉత్పత్తిశక్తుల పెరుగుదల, అసలు జరుగుతూన్న ఉత్పత్తి పరిమాణంకన్నా వేగంగా జరిగింది. దేశీయ మార్కెట్టును పరిమితంగానూ, మందంగానూ విస్తరింపజేయుటవలన, ఉత్పత్తిలో వెనకబడటం సంభవించింది.

అందువలన, ప్రయివేటురంగంలో ఉత్పత్తి అయ్యే సరుకులకు విదేశీ మార్కెట్ల గాలింపు ఉధృతమైంది. ప్రభుత్వరంగంలో ఉత్పత్తి అయ్యే సరకులకు, ఆగ్నేయాసియా, ఆఫ్రికా, పశ్చిమాసియా దేశాల మార్కెట్లకై ఈ మధ్యనే గాలింపు ఉధృతమైంది.

> బ్రిటిషు సామ్రాజ్యవాద, వలస గుత్తాధిపత్యం తొలగించడంవలన, సామాజిక ఉత్పత్తికి చెందిన ప్రభుత్వరంగానికి అనుకూలంగా పెట్టుబడుల రంగంలో తీవ్రమైన మార్పు వచ్చింది. ఈ పెట్టుబడుల రూపంలో మార్పువచ్చింది. ఆ విధంగా పెట్టిన పెట్టుబడుల్లో 66 శాతం, కొన్ని సందర్భాల్లో 75–80 శాతంవరకూ కొత్త పరికరాలపై పెట్టబడింది.

భారత దేశంలో, ఉత్పత్తిరంగంలో నూతనశాఖలు సంపూర్ణంగా కొరవడ్డమో, లేక ఎంతో తక్కువగా అభివృద్ధి చెందాయి. అందు

వలన ఉత్పత్తిరంగంలో నూతన శాఖలు దేశానికెంతో అవసర మయ్యాయి. ఆ కారణంగానే పైనచెప్పిన మార్పు సంభవించింది. ఇంకా విస్తృతమైన సాంకేతిక – ఆర్థిక పునర్నిర్మాణానికై పరివర్తన చెందుటకు ఈ దిగువ తెల్పిన ఉత్పత్తిశాఖ లనేవి ముందుగా అవసరం. రైల్వేయింజన్లు, మోటారుకార్ల నిర్మాణం, ఓడల నిర్మాణం, ప్రాథ మిక విద్యుత్పరికరాల ఫ్యాక్టరీ, పరికరాలూ,లఘుయంత్రాల నిర్మాణం, విద్యుచ్ఛక్తి కేంద్రాలు, హైడ్రో ఎలెక్ట్రిక్ కేంద్రాలు, రసాయనిక ఎరువుల ఫ్యాక్టరీలు, మందుల పరిశ్రమ, యుద్ధపరికరాల కర్మా గారాలు, ఆర్గానిక్ ఆమ్లములు.

కొ త్త స్వ రూ ప ం

ఇనుముకు సంబంధించిన లోహముల పరిశ్రమా, భారీయంత్ర నిర్మాణమూ, ఇంధన, విద్యుచ్ఛక్తి కేంద్రాలూ, నూనెబావులూ, నూనె శుద్ధిపరిశ్రమా ఈ పరిశ్రమలన్నీ భౌతికంగా అత్యంత కీలక ప్రాముఖ్యం కలవి.

కృత్రిమంగా లాభాలను తగ్గించు నిమిత్తమూ, లేదా పన్నుల నుండి మినహాయింపు నిమిత్తం కాని, ప్రయివేటు పెట్టుబడిదారులు మూలపెట్టుబడిని, అప్పులు తీర్చుటకు నిల్వచేసే నిధులుగా మార్చ డానికి అవకాశం కల్గింది. తద్వారా, ప్రయివేటు పెట్టుబడులు ఎక్కువ పాత్ర వహించడానికి యీమధ్య సులువైంది. తత్ఫలితంగా దేశీయ మార్కెట్టు విస్తరణను మించిపోతూన్న పారిశ్రామిక రంగాన్ని, దానికిగల శక్తిలో 70–75 శాతం మాత్రమే ప్రథమ పంచవర్ష ప్రణా ళికా కాలంలో ఉపయోగింపబడింది. అధికార లెక్కల ప్రకారం ద్వితీయ ప్రణాళికా కాలంలో పారిశ్రామికరంగం ఉత్పత్తిశక్తి 80–85 శాతం మాత్రమే.

ఆ విధంగా అసలు శక్తికన్నా ఎంతో తక్కువగా ఉత్పత్తి జర గడం, పారిశ్రామికంగా అభివృద్ధి చెందిన దేశాల్లో, ముగ్గిపోయిన పెట్టుబడిదారీ విధాన లక్షణం; ఆ లక్షణం కుళ్ళిపోయే సూచననేది నిజమే. అంతేకాదు, పెట్టుబడిదారీ విధానం బలహీనంగా అభివృద్ధి

చెందిన దేశాల్లో, ఆర్థిక వ్యవస్థపై ప్రభుత్వం అజమాయిషీ వున్నప్పటికీ, ఆ పెట్టుబడిదారీ విధానంలో వుండే అరాచక, వినాశకర స్వభావం వలన కూడా, ఉన్న శక్తికి తగినట్లుగాగాక బాగా తక్కువగా ఉత్పత్తి జరుగుతుంది.

మార్కెట్టు శక్తిసోమతుల దృష్ట్యా మూలపెట్టుబడి అతిగా పేరుకుపోవడమన్నది, పెట్టుబడిదారీవిధానంలో గల అరాచకత్వం ఉధృతికి స్పష్టమైన తార్కాణం. పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి విధానంలో గల అరాచకత్వం పెరుగుదలకు తార్కాణం; భారత దేశంలో పారిశ్రామిక వెల్లువకాలంలో పెట్టుబడులు పేరుకుపోవడాన్ని అదుపులో పెట్టడం అసాధ్యమనేదానికికూడా తార్కాణం.

ఆ విధంగా, ఒక వైపున తరుచుగా మరొకరి మాటల నుదహరిస్తూ భారత బూర్జువా ఆర్థికవేత్తలు ప్రశంసించే 'పీపుల్సు' కేపిటలిజం, పనికిరాదని జీవితమే ఖండించింది. మరోవైపున, తీసుకోబడ్తూన్న సగం సగం చర్యలు చాలవనీ, జీవితమే రుజువుచేస్తుంది. దేశ ప్రయోజనాల దృష్ట్యాకాక తమస్వంత ప్రయోజనాల దృష్ట్యానే పెట్టుబడులు పెట్టే ప్రయివేటు పెట్టుబడిదారులకు 'ప్రభుత్వ ప్రణాళిక' అనేది అవసరంలేదని జీవితమే రుజువుచేస్తుంది.

దేశీయ మార్కెట్టు చిన్నది కావడంవలనా, ప్రయివేటు పెట్టుబడుల అరాచకత్వం పెరుగుదలవలనా, మూలపెట్టుబడి విపరీతంగా పేరుకుని గడ్డకట్టుకుపోయింది.

ఆ గడ్డకట్టుకుపోయిన పెట్టుబడుల మొత్తంకూడా, ఉత్పత్తి వ్యయంలోనే చూపేటందుకు పెట్టుబడిదారులు చేయవలసిందంతా చేస్తారు.

భారతదేశంలో ఆర్థికవిధానం ఏదో మిశ్రమ ఆర్థికవిధానమని చెప్పబడ్తూంది. ఈ విధానంలో ప్రయివేటు పెట్టుబడిదారీ, స్టేటు కేపిటలిస్టు పారిశ్రామికీకరణ సూత్రాలు సమ్మిళితంచేయబడ్డాయి. అట్టి యీ విధానంలో గల వైరుధ్యం ఏమిటో ఈ క్రింది విషయంలో ప్రదర్శిత మవుతుంది :

ధరలను రూపొందించుట, మార్కెట్టుతో పోటీ, లాభాల సంపాదన క్రమాల్లో అటువంటి మిశ్రమమైనట్టి పేలవమైనట్టి ప్రణాళికాబద్ధమైన ఆర్థికవిధానమే, కొత్తపెట్టుబడులతో సృష్టింపబడిన మార్కెట్టును కుంచింపచేస్తుంది.

ఈ విధంగా మార్కెట్టు కుంచింపబడిన ఫలితం, పారిశ్రామిక ఉత్పత్తిసంక్షోభ అవకాశం పెరుగుదలకు తిరిగి దారితీస్తుంది.

అసమగ్రమైన ప్రణాళిక

దేశీయ మార్కెట్టు కుంచించుకుపోవడానికి మరొక కారణం ఏమనగా (పెట్టుబడుల అరాచకస్వభావమూ, ప్రధాన పెట్టుబడీ, తనకున్న శక్తికన్నా తక్కువ ఉత్పత్తి చేయుటనే కారణాలతోపాటు) చెప్పుకోదగినంతగా కార్మికులసంఖ్యను పెంచకుండా సరకులఉత్పత్తి పెరుగుదలకు భారత పెట్టుబడివారులు నిరంతరంగా కృషిచేయడం.

ఆ పెట్టుబడిదారులు ఏ సందర్భంలోనైనా సరే, గణనీయంగా నామమాత్ర వేతననిధి పెరుగుదల నివారణకు కూడా కృషిచేస్తారు. పెట్టుబడిస్వభావపు ధోరణి అది. అట్టి ధోరణి భౌతికంగా దేశీయ మార్కెట్టు కొనుగోలుశక్తిని ఆటంకపరుస్తుంది. ఆ ధోరణి పారిశ్రామిక రంగంలో ఒక విధమైన అస్థిరత్వాన్ని కలుగచేస్తుంది. వాడకానికీ, ఉత్పత్తికీ గల వైరుధ్యాన్ని తీవ్రతరంచేస్తుంది. పెట్టుబడికీ, శ్రమకూ మధ్య గల వైరుధ్యాన్ని తీవ్రంచేస్తుంది.

స్వతంత్ర భారతదేశంలో కార్మికవర్గపు జీవిత పరిస్థితులవలనా, ఆ వర్గం సాగించిన పోరాటం వలనా ఏర్పడిన నూతన పరిస్థితులకు తగినట్టుగా కొత్త చారిత్రక ఎక్కువ వేతనాన్ని దేశంలో సహజంగా రూపొందకుండా బడా బూర్జువావర్గం తప్పని సరిగా వ్యతిరేకిస్తుంది.

ప్రభుత్వ నిబంధనల పుణ్యమా అంటూ, బడా బూర్జువావర్గం, వలస విధాన వారసత్వపు లక్షణాలను సంరక్షించుకోవడానికి ఎంతవరకు సాధ్యమైతే అంతవరకూ ప్రయత్నిస్తుంది. కార్మికుల వేతనాలను దెబ్బతీస్తుంది. అనేకఅంశాల్లో కార్మికవర్గంలో తక్కువ ప్రమాణ

స్థాయి ఉండడానికి కారణమవుతుంది. అటువంటి పరిస్థితికీ, దేశ పారిశ్రామికీకరణ ప్రధాన కర్తవ్యాలకూ వైరుధ్యం ఏర్పడుతుంది. సాంకేతికంగానూ, సాంస్కృతికంగానూ ఎంతో అర్హత సంపాదించిన కార్మికవర్గాన్ని, పారిశ్రామికీకరణకోరుతుంది. ఇటువంటి స్థాయికూడా తిరిగి కార్మిక ప్రజల భౌతిక సంక్షేమంపై ఆధారపడి ఉంటుంది.

సంకుచితమైన మార్కెట్టు

కార్మికవర్గానికున్న తక్కువ జీవన ప్రమాణాన్నే అట్టిపెట్టాలని బూర్జువా వర్గంఖచ్చితంగా భావిస్తుంది. శ్రమఉత్పత్తినీ, శక్తినీ పెంచాలని అనుకుంటుంది. బూర్జువావర్గం తానట్టి విధానం అనుసరిస్తే, దేశీయ, ముఖ్యంగా విదేశీయ మార్కెట్లలో భారతీయ పరిశ్రమ పోటీశక్తి పెరుగుతుందని భావిస్తుంది.

గడిచిన సంవత్సరాల్లో వేతనాల పెంపుదలకు కార్మికవర్గం పోరాటం సాగించింది. కార్మికవర్గం కోరే సత్వర కోర్కెల్లో వేతనాల పెంపుదల కోర్కె ఒకటనేదేకాక, ఆ కోర్కె సూత్రప్రాయమైంది కూడా. శ్రమ శక్తి విలువను పెంచుట చారిత్రక అవశ్యకత అనే విషయాన్ని పాలకవర్గాలూ, ప్రభుత్వమూ గుర్తించాలని కార్మిక వర్గం సాగించిన పోరాట మది; వలసపాలననుండి విముక్తి పొందిన దేశంలో కార్మిక వర్గానికి లభించిన నూతన స్థానంవలన అట్టి అవశ్యకత ఏర్పడింది.

భారతదేశంలో ప్రజాబాహుళ్యపు జీవన ప్రమాణాలను క్రమక్రమంగా పెంచేటందుకు, జాతీయార్థిక వ్యవస్థలో మార్పుకై పురోగమించిన శక్తులు పోరాటం సాగిస్తున్నాయి. బూర్జువా వర్గంలో గుత్తపెట్టుబడిదారుల దృష్టిలో వారి సంకుచితవర్గ లక్ష్యాలున్నాయి. ఆ గుత్తపెట్టుబడిదారులు, తమ స్థానాన్ని రాజకీయంగా మరింత దృఢతరం చేసుకుంటూ, ప్రజాబాహుళ్యాన్ని బహిరంగంగానే వ్యతిరేకిస్తున్నారు.

ప్రపంచ యుద్ధానంతరమూ, 1929-33 సంవత్సరాల మధ్య ఏర్పడిన ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్షోభకాలంలోనూ, ఆ

తర్వాతనూ భారతదేశంలో ఉత్పత్తి, జాతీయ పెట్టుబడీ త్వరితంగా కేంద్రీకరింపబడుటకు అవకాశ మేర్పడింది; ఆ తర్వాత గుత్తపెట్టుబడిదారీ లక్షణాలు దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థలో పెరిగాయి.

పీడిత దేశాల్లోనూ, పీడించే దేశాల్లోనూ, వలస దేశాల్లోనూ, పారిశ్రామిక నగరాల్లోనూ పెట్టుబడిదారీ విధాన పరిణామపు భౌతిక సూత్రాల్లో గల సారూప్యాన్ని, పైన తెల్పిన క్రమం స్పష్టంగా నిరూపిస్తుంది.

అయినప్పటికీ వలస భారతదేశంలో (వలస పాలన కొనసాగిన నాటి కాలం) ఉత్పత్తి, పెట్టుబడుల కేంద్రీకరణవలన జాతీయ గుత్త పెట్టుబడిదారీ పెట్టుబడి అవతరణ రూపొందనూ జాలదు, రూపొం దనూ లేదుకూడ. వలస భారతదేశం సార్వభౌమాధికారమూ, జాతీయ ప్రభుత్వమూ గల దేశంకాదు; విదేశీ పాలనకాలంలో జాతీయ బడా పెట్టుబడి అవతరించింది.

భారతదేశం వలస పీడననుండి విముక్తి పొందింది; సార్వభౌమాధికారం గల జాతీయ దేశంగా రూపొందింది. భారతదేశంలో సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక వలస విధాన వ్యతిరేక బూర్జువా ప్రభుత్వం బాల్యావస్థలో ఉంది. అట్టి ప్రభుత్వ యంత్రాంగాన్ని భారత బడా పెట్టుబడితో సత్వరం విలీన మయ్యేందుకు ఈ నూతన పరిస్థితి అనుకూల పరిస్థితులను సృష్టించలేకపోయింది.

విప్లవోద్యమం

సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక ఐక్యత ప్రాతిపదికపై భారత దేశంలో, ప్రజాబాహుళ్యంతోకూడిన జాతీయ విప్లవోద్యమం అభి వృద్ధి చెందింది; బ్రిటిషు ఆధిపత్యం తొలగింపబడింది. భారతదేశ కృత్రిమ విభజన, సాంప్రదాయికమైన ఆర్థిక సంబంధాలను త్రెంచి వేసింది.

దేశంలో ఆనాడు పరిస్థితి ఈ విధంగా ఉంది: దీర్ఘ కాలంగా సాగిన వినాశమూ, చాల సంవత్సరాలుగా కరువు, భూసంబంధాల సమస్య పరిష్కారం కాకపోవడం వలన రైతాంగ విప్లవ సూచనలు ఏర్పడడమూ; కార్మికవర్గంలో కార్యోత్సాహం పెంపొందించుట.

అంతర్జాతీయ పరిస్థితి అప్పుడేవిధంగా ఉందో గమనించండి. అంతర్జాతీయ రంగంలో సోవియట్ యూనియన్ పాత్ర పెరుగుతూంది; సోషలిస్టు ప్రపంచం అవతరించింది; చైనా ప్రజల ప్రజాస్వామిక విప్లవం విజయంపొందింది. ఇరుగుపొరుగునున్న అనేక ఆసియా దేశాల్లో జాతీయ విముక్తియుద్ధాలు విజయంపొందాయి. అటువంటి క్లిష్టపరిస్థితుల్లో, భారత గుత్తపెట్టుబడి, జాతీయ ప్రభుత్వ యంత్రాంగాన్ని తన అధీనంలో పెట్టుకోలేకపోయింది.

ప్రభుత్వ గుత్తపెట్టుబడిదారీ లక్షణాలు మరింతగా అభివృద్ధి చెందిన విషయం, స్వతంత్రభారతంగా అవతరించిన తర్వాత దశాబ్ద కాలాంతమున వెల్లడయింది. 1950-53 సంవత్సరాలు మొదటి దశగా తీసుకుందాం; ఈ కాలంలో, ప్రభుత్వవిధానం మౌలిక జాతీయఆర్థిక కర్తవ్యాలను పరిష్కరించడానికి ఎట్టి ప్రయత్నంచేయ లేదు; ప్రభుత్వ విధానంపై బడాపెట్టుబడిదారుల ప్రభావం ఫలితంగా, దేశీయ ఆర్థిక విధానం విచ్ఛిత్తికి లోనయింది.

ప్రయివేటు రంగం

అప్పటి కింకనూ, ఆర్థికరంగంలో ప్రభుత్వరంగం ఒక తీవ్రమైన శక్తిగా రూపొందునట్లు ప్రభుత్వం వ్యవహరించడం లేదు. అప్పటికింకనూ పారిశ్రామిక విధానం ప్రకటింపబడలేదు. ప్రయివేటు పరిశ్రమలను ప్రోత్సహించడమూ, విదేశ ప్రయివేటు పెట్టుబడిని విస్తృతంగా ఆహ్వానించడమూ, అప్పటి ప్రధాన విధానం.

ఒకవైపున, అంతర్జాతీయరంగంలో, సోషలిస్టు శిబిరాని కనుకూలంగా బలాబలాల్లో క్రమేణా మార్పు కలుగుట, యుద్ధప్రమాదం

పెరుగుట, వలసవిధానం పునరుద్ధరణకు ఏదో ఒకరూపంలో అవకాశమూ ఉన్న పరిస్థితి ఉంది; ఈ సందర్భంలో జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని భంగపరచు ప్రమాదమూ, లేదా జాతీయ స్వాతంత్ర్యం క్రమక్రమంగా హరించిపోయే ప్రమాదమూ వుంది.

మరోవైపున దేశంలో ఆర్థికాభివృద్ధిలోగల వ్యత్యాసాలు పెంపొందినాయి; ఆ వ్యత్యాసా లివి: ముఖ్యంగా ఉత్పత్తి సాధనాల ఉత్పత్తికీ, దేశానికి సరుకుల సరఫరాలకూ మధ్యగల వ్యత్యాసం; ఎక్కువ పరిమాణంలో ఉన్న నిరుద్యోగం; పారిశ్రామిక కార్మికుల్లో త్వరితగతిని నిరుద్యోగం పెరుగుదల: వర్గవైరుధ్యాల తీవ్రత.

ఖచ్చితమైన మార్పు

పైన పేర్కొన్న పరిస్థితిమూలంగా, భారతదేశ ఆంతరంగిక విధానంలోగల కొన్ని అంశాలను పునరాలోచించవలసివచ్చింది.

ఈ క్రింద వివరించిన చర్యలు తీసుకోవడం మూలంగా, తొలికాలంలో (1950–53) అవలంబింపబడిన నిష్ఫలమైన ఆర్థిక విధానంనుండి, పారిశ్రామికీకరణవైపు ఖచ్చితమైన మార్పు వచ్చింది: ప్రభుత్వరంగాన్ని ఏర్పరచుటకు జరిగిన గట్టి ప్రయత్నాలు; పారిశ్రామికరంగంలో కీలకశాఖల్లో విదేశ ప్రయివేటు పెట్టుబడుల కార్యకలాపాలపై కొంత పరిమితి విధించడం; ప్రయివేటుపెట్టుబడిపై ప్రభుత్వ ఆర్థిక అజమాయిషీ ఉధృతం చేయడం; ఏదో, "సోషలిస్టునమూనాలో సమాజాన్ని" రూపొందించడం జాతీయ ధ్యేయంగా ప్రకటించుట.

భారత ప్రభుత్వం, తన విదేశాంగ విధానంలో శాంతియుత సహజీవన సూత్రాన్ని గట్టిగా బల పరచడమూ, "ప్రచ్ఛన్న యుద్ధాన్ని" సైనిక–రాజకీయ కూటములను ఖండించడమూ, ప్రారంభించింది. భారతదేశం, తన భూభాగంపై విదేశ సైనిక స్థావరాలను ఉండనిచ్చే షరతుపై యిచ్చే "సహాయాన్ని" నిరాకరించింది.

ఐక్యరాజ్యసమితిలో జనచైనాకు స్థానమివ్వాలనేందుకు భారత ప్రభుత్వం అనుకూలంగా ఉంది; సోషలిస్టు శిబిరపు దేశాలతో మైత్రీ సంబంధాలు బలవత్తరమయ్యే విధానాన్ని బలపర్చింది.

గుత్తపెట్టుబడిదారీ వర్గాలు, భారతబూర్జువా ప్రభుత్వాన్నీ, ప్రభుత్వ విధానాన్నీ, యంత్రాంగాన్నీ తమ అధీనంలో అట్టిపెట్టుకునేందుకై సాగించిన ప్రయత్నాలు విజయవంతం కాలేదని, పైన పేర్కొన్న విషయాలు రుజువుచేస్తున్నాయి.

స్వేఛ్ఛా వ్యాపారానికై గుత్తపెట్టుబడిదారుల ఆందోళన

1956 – 57 తర్వాత భారతదేశ ఆంతరంగిక, విదేశాంగ విధానాలు విజయవంతమైనవని రుజువైంది; ఆ సమయంలో మితవాద రాజకీయ గ్రూపులు, ప్రభుత్వం అనుసరిస్తూన్న ఆంతరంగిక, విదేశ విధానాలను ప్రభుత్వం పునరాలోచించేటట్లు చేయడానికి, తమ ప్రయత్నాలను ఎక్కువ చేశాయి ఏదో స్వేచ్ఛావ్యాపారమూ, వగైరా గంగలో కలిసిపోతున్నాయని మితవాద రాజకీయ గ్రూపుల వారు విస్తృతమైన ఆడంబర ఉద్యమం లేవదీశారు.

అయినప్పటికీ 1953 – 55 కాలంలో అనుసరించబడిన విధానంలో గల అభ్యుదయ అంశాలను, అతివాద ప్రజాస్వామిక ప్రతిపక్షాన్ననుసరించే ప్రజా బాహుళ్యం బలపర్చింది.

బాల్యావస్థలో నున్న భారత బూర్జువావర్గ అధిపత్యం క్రింద నున్న శ్రామికజనావళి, వర్గపోరాట క్రమంలో, బడా పెట్టుబడిదారుల పలుకుబడిని సంపూర్ణంగా అధిగమించలేదు; అయినప్పటికీ ఆ బడాపెట్టుబడిదారుల పలుకుబడిని కొంత వరకు విఛ్ఛిన్నంచేసే స్థానంలో శ్రామికజనావళి ఉంది.

భారతదేశంలో ఆర్థిక వ్యవస్థపైనా, గుత్త పెట్టుబడుల, విదేశీ పెట్టుబడుల కార్యకలాపాలపైనా శ్రామికజనావళి యింకనూ నిజమైన ప్రజాస్వామిక ఆధిపత్యాన్ని సంపాదించలేదు; అయినప్పటికీ

బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యాన్ని విస్తృతమూ, బలవత్తరమూ చేయగల సామర్థ్యం శ్రామికజనావళి కుంది.

నూతన దశ

భారత గుత్తపెట్టుబడిదారీ బూర్జువావర్గం ప్రభుత్వ యంత్రాంగాన్ని, దేశం యావత్తు ఆర్థిక జీవనాన్ని తన అధీనంలో వుంచుకో వచ్చుననీ ఊహించింది; ఆ దేసమయంలో భారత ప్రభుత్వ అభ్యుదయ కర విధానాన్ని మార్పించి, ఆస్థానంలో అభివృద్ధి నిరోధక విధానాన్ని ప్రవేశపెట్టగలనని అనుకుంది. ఒకేబాణంతో రెండుపక్షులను కొట్టడం అంత సులభం కాదని గుత్తపెట్టుబడిదారీవర్గం తెలుసుకుంది.

1953-55 కాలంలో - భారత శ్రామిక జనావళి సాగించే వర్గపోరాటంలో కొత్తకాలం ప్రారంభమైంది. భారత జాతీయ బూర్జువావర్గంలో గుత్తపెట్టుబడిదారులు, విదేశ పెట్టుబడులకూ, సామ్రాజ్యవాద కూటమికీ, అనుకూలంగా ఉండే విధానానికై ప్రయత్నాలు చేశారు. భారత ప్రభుత్వం తన దేశీయార్థిక, విదేశ విధానాలను పునఃపరిశీలన చేసేటందుకు ప్రయత్నాలు చేశారు; ఈ ప్రయత్నాలన్నింటికి ఒక ఎదురు దెబ్బ తగిలింది. ఆ ఎదురుదెబ్బ రూపంలో ఈ నూతన కాలం కన్పిస్తుంది.

భారత ఆర్థిక వ్యవస్థలో ప్రభుత్వరంగం క్లిష్టపరిస్థితుల్లో అభివృద్ధి చేయబడింది. విదేశ, స్వదేశ గుత్త పెట్టుబడిదారులకు వ్యతిరేకంగా ప్రభుత్వ - పెట్టుబడిదారీ విధానం (స్టేట్ కేపిటలిస్టు) ప్రధానంగా వుండేటట్లు చేయాలని శ్రామిక జనావళి వాంఛ.

అయినప్పటికీ, భారత ప్రభుత్వం ఒకవైపున, ప్రజల సాధనాలను నష్టపరచి, ఆర్థికరంగంలో ప్రధానంగా పెద్దప్రభుత్వ పరిశ్రమలను ఏర్పరచి అభివృద్ధి చేయుటద్వారా, తన ఆధిపత్యాన్ని ఉధృతం చేస్తోంది; అదే సమయంలో విదేశ గుత్తపెట్టుబడుల ఆస్థిని జాతీయం చేసే నిర్ణయానికి రాలేకనూ పోతూంది.

ఈ పరిస్థితి, భారతదేశంలో ప్రభుత్వ ఆర్థిక ఆధిపత్యం గల వర్గ స్వభావాన్ని వెల్లడి చేస్తోంది; అంతేగాక, 1930 సంవత్సరంలోనే భారత జాతీయ కాంగ్రెసు ప్రకటించిన జాతీయకరణ విధానాన్ని సాధించుటను ఆటంకపర్చగల్గుతూన్న గుత్త పెట్టుబడిదారీ ముఠాల పలుకుబడిని కూడా ద్యోతకం చేస్తూంది.

గుత్త పెట్టుబడిదారుల ఎత్తుగడలు

ప్రభుత్వ పెట్టుబడిదారీ రంగం బలవత్తరం కావడం వలన భారత గుత్త పెట్టుబడిదారులీ విషయాన్ని తెలుసుకున్నారు. ప్రభుత్వ పరిశ్రమలను, పైన తెల్పిన కాలంలో బహిరంగంగా ప్రయివేటు రంగాన్ని వశపరచు కోవడం అసాధ్యమని వారు తెలుసుకున్నారు.

అందువలన, ఆ గుత్తపెట్టుబడిదారులు దేశంలో ఏర్పడిన నూతన పరిస్థితులకు అనుగుణంగా వారు చురుగ్గా మారుతూ, ప్రభుత్వ దేశీయార్థిక విధానాన్ని తమ స్వప్రయోజనాలకై వినియోగించుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. వారిలో వచ్చిన మార్పు, అనేక ప్రధానరీతుల్లో రూపొందుతోంది.

భారత గుత్త పెట్టుబడిదారుల పరిశ్రమల్లో సాంకేతిక పరికరాలూ, శ్రామిక ఉత్పత్తిశక్తి యితర పరిశ్రమలతో పోల్చిచూస్తే తక్కువ ప్రమాణంలో వున్నవనేది వాస్తవం. అందువలన వారు దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థలో తమపాత్రను పెంపొందించుకొనుటకు ప్రయత్నిస్తారు; ప్రభుత్వం యిచ్చే పెద్దపెద్ద రుణాలనూ, లాభదాయకమైన ఆర్డర్లనూ వినియోగించుకొనుటద్వారా వారు తమ పోటీ శక్తులను పెంపొందించుకొనుటకూ ప్రయత్నిస్తారు.

ప్రభుత్వరంగంలో గుత్త పెట్టుబడులు ఇనుముకు సంబంధించిన అన్ని లోహములూ, వాటికి సంబంధించిన వస్తువుల ధరలను పెంచ గల్గాయి.

కార్మికవర్గంచేయు సమ్మెలను అణచివేయు విధానాన్ని మినహాయింపు చేయకుండానే ప్రభుత్వం పారిశ్రామికరంగంలో శాంతివిధా

నాన్ని ప్రవేశపెట్టింది; ఆప్రాతిపదికపై గుత్త పెట్టుబడులు నూతన సాంకేతిక పరికరాలనూ, శ్రమశక్తినీ ఉధృతంచేశాయి.

ఈ పద్ధతి పెద్దఎత్తున నిల్వచేయుటకు తోడ్పడుతుంది. ఈ విషయంలో ప్రభుత్వం గుత్త పెట్టుబడిదారులకు కొన్ని సౌకర్యాలను కల్గిస్తున్నది.

భారత బడా ప్రయివేటు పెట్టుబడిదారీ పరిశ్రమలకు, అనేక రకాల ముడిసరకుల, పరికరాల దిగుమతుల పెరుగుదల ఆవశ్యకం. అందువలన గుత్తపెట్టుబడులు ఈ సరకుల దిగుమతుల్లో తమవాటా పెరిగేటందుకు కృషిచేస్తాయి; ఎంతో కొరతగా ఉన్న విదేశమారక ద్రవ్యపంపకంలో గుత్తపెట్టుబడులు తమ వాటాను పెంచుకొనుటకు ప్రయత్నిస్తాయి.

విదేశ పెట్టుబడులు

గుత్త పెట్టుబడిదారులు, చివరకు దేశ ప్రయోజనాలకు భంగం కల్గించి అయినా తమ లక్ష్యాలను సాధిస్తారు వారికి, ఆర్థిక మంత్రిత్వశాఖలోగలవారి తాబేదార్లు "దిగుమతుల సడలింపు" విధానంద్వారా తోడ్పడతారు.

దేశీయ పెట్టుబడి, విదేశీయుల గుత్తపెట్టుబడిదారులతో సంయుక్తంగా పరిశ్రమలు స్థాపించుటకు అధికార వర్గాలు ఆమోదించాయి. విదేశ పెట్టుబడులు 49 శాతం ఉండాలని గతంలో షరతు. ఇప్పుడా షరతు ఆ పరిశ్రమల స్థాపనకు 51 శాతం విదేశీ పెట్టుబడులుండే షరతుగా మారింది.

భారత బడా పెట్టుబడిదారులకు విదేశ ప్రయివేటు, అంతర్జాతీయ ఆర్థిక సంస్థలూ, ప్రధానంగా అమెరికా చేసే ఆర్థిక సహాయం ప్రోత్సహించబడ్తోంది. భారత గుత్త పెట్టుబడిదారుల కివ్వబడుతూన్న విదేశ రుణాలకు ప్రభుత్వం హామీ యిచ్చింది.

కీలకపరిశ్రమల్లో ప్రయివేటు-పెట్టుబడులపై ప్రభుత్వం పరిమితులు విధిస్తూ అమాయిషీ చేస్తున్నది.

అయినప్పటికీ లోహ, ఓడ, అల్యూమినియం, యంత్రనిర్మాణ పరిశ్రమలవంటి వాటిల్లోకి భారత బడాకంపెనీలు, అనుమతింప బడిన దానికన్నా గాఢంగానే చొచ్చుకుంటాయి.

గతంలో విదేశీయులకు అనుమతింపబడని పరిశ్రమల శాఖల్లోకి, యీ మధ్య విదేశ కంపెనీలు చొచ్చుకువచ్చాయి. పైపెచ్చు, తరచుగా ఎట్టి నిరోధమూ లేకుండా జరుగుతోంది. ఈ సంగతి అధికారశాఖలకు తెలియడమేకాక, ఆ శాఖలు యిచ్చే సూచనలతోనూ కూడా తరచుగా విదేశకంపెనీలు చొచ్చుకు వస్తున్నాయి.

బడా పెట్టుబడిదారులు, తమ లాభాలకు పన్నులు పడకుండా వాటిని చాలా తరచుగా దాచివేయగల్గుతున్నారు. చట్టం నిర్దేశించినట్లుగా ప్రభుత్వం బడ్జెటులో లాభాల నుదహరించుటకు బడా పెట్టుబడిదారు లనుమతించరు.

అధికార నిబంధనల నుల్లంఘించుటద్వారా గుత్త పెట్టుబడులు దేశంలో బ్లాకుమార్కెట్టును సృష్టించారు. భారత పత్రికలు గుర్తించినట్లుగా యీ బ్లాకుమార్కెట్టుపై ఫలప్రదమైన యెట్టి పోరాటమూ సాగించబడలేదు.

గుత్త పెట్టుబడిదారుల వ్యూహం

ఈ మధ్య చాలమంది గుత్త పెట్టుబడిదారులు, ప్రభుత్వ పెట్టుబడులను తమ స్వీయప్రయోజనాల కుపయోగించుకొనుటకు ప్రయత్నిస్తున్నారు.

ఇందుకై వారు స్టాక్ ఎక్ఛ్సేంజ్ మార్కెట్టులో ప్రభుత్వ పరిశ్రమలకు వాటాలను సేకరించాలని వారు చెబుతున్నారు. ఆ విధంగా జరిగితే ఆ గుత్త పెట్టుబడిదారులు ప్రభుత్వ పరిశ్రమల్లోకి చొచ్చుకురావచ్చు; క్రమక్రమంగా ప్రభుత్వ ఆస్తిని ప్రయివేటు ఆస్తి

గానూ మార్చవచ్చు. ఇంతవరకూ వారి ప్రయత్నాలు సఫలం కాలేదు.

ప్రభుత్వ పరిశ్రమల మేనేజిమెంటులో తమకు విస్తృతమైన అవకాశాలను కల్పించాలని బడా పెట్టుబడిదారులు డిమాండు చేస్తున్నారు. ఆ విధంగా ప్రభుత్వ ఆర్థిక వ్యవస్థను తమ అధీనంలో ఉంచుకోవచ్చునని ఆ బడా పెట్టుబడిదారుల ఉద్దేశ్యం.

ఆ ర్థి క చ క్రం

బడ్జెట్‌లో ప్రధానంగా ప్రభుత్వ పరిశ్రమల నిర్మాణానికై వ్యయాన్ని పరిమితం చేయించడానికి బడా పెట్టుబడిదారులు ప్రయత్నిస్తున్నారు. విద్యుచ్ఛక్తి కేంద్రాలూ, రైల్వేమార్గాలూ, మోటారు రహదార్లూ, రవాణా సాధనాలూ, రేవులూ, ఇరిగేషన్ సౌకర్యాలూ (ఫ్యాక్టరీలూ, కర్మాగారాలూ కాదు)-వీటి నిర్మాణానికై బడ్జెట్టులో ఎక్కువ ఖర్చు కేటాయించేందుకు ఆ బడా పెట్టుబడిదార్లు ప్రయత్నిస్తున్నారు.

ఈ పద్ధతిలో వారికి ప్రభుత్వంనుండి ఆర్డర్లు వస్తాయి;
వారికి నూతన రంగాలు దక్కుతాయి.

ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికకు ఆర్థికవనరుల కొరత ఏర్పడింది. అందువలన, ప్రభుత్వ, ప్రయివేటు పెట్టుబడుల పరిమాణం తగ్గింది. ఈ సందర్భంలో, బూర్జువావర్గంలో గుత్తపెట్టుబడిదారీ పాలకవర్గం ముఠా, భారతప్రభుత్వ విదేశాంగ విధానంలో మార్పు తేవడానికై ప్రయత్నిస్తూంది; సామ్రాజ్యవాద దేశాలతో తిరిగి సన్నిహిత సంబంధాలు పెట్టుకోవలసిందిగా డిమాండ్ చేస్తూంది.

భారత విదేశాంగ విధానంలో మార్పూ, సామ్రాజ్యవాద దేశాలతో సన్నిహితమైన పొత్తూ ఉండే ప్రాతిపదికపై పెట్టుబడిదారీ దేశాలనుండి నిరంతరంగా సహాయం వచ్చిపడుతుందని భారత గుత్త పెట్టుబడిదారులు తమకు తాము హామీ యిచ్చుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. వారు ప్రణాళికలో ప్రధాన లక్ష్యాలను తగ్గించుటకూ ముఖ్యంగా ప్రభుత్వ ఫ్యాక్టరీల, కర్మాగారాల, మిల్లుల నిర్మాణం

తగ్గించుటకై అనుకూలంగా ఉన్నారు. ఆ విధంగా, తమ కార్య కలాపాలకూ విదేశీ పెట్టుబడిదారుల కార్యకలాపాలకూ విస్తృతమైన రంగాన్ని ఏర్పరచుకోవచ్చుననేది ఆ బడా పెట్టుబడి దారుల ఉద్దేశ్యం.

అదే సమయంలో, గుత్త పెట్టుబడిదారీ పాలకవర్గముతా, అన్నిరకముల భూ సంస్కరణలనూ విడనాడాలని డిమాండ్ చేస్తోంది; ఆ భూసంస్కరణల స్థానంలో వ్యవసాయోత్పత్తిని పెంచేందుకూ, గ్రామీణ ప్రాంతంలో భూస్వాములూ, పెట్టుబడిదారులూ యాజమాన్యం కల్గివుండే పెద్ద వ్యవసాయ క్షేత్రాలను రూపొందించమని డిమాండ్ చేస్తూంది.

స్వతంత్ర పార్టీ విధానం

సోషలిస్టు శిబిరంలో భారతదేశానికి గల సంబంధాలు బలహీనపడేందుకూ, సామ్రాజవాద దేశాలతో ఆర్థిక సంబంధాలను విస్తరింప చేసేటందుకూ, గుత్తపెట్టుబడి ప్రతినిధులనుకూలంగా ఉన్నారు. ఈ మధ్యనే అవతరించిన మితవాద అభివృద్ధి నిరోధక స్వతంత్రపార్టీ కార్యక్రమం యిదే. స్వతంత్ర పార్టీ కార్యక్రమం భారతప్రజల ప్రయోజనాలకు శత్రువు; ఆపార్టీ కార్యక్రమం జాతీయబూర్జువావర్గంలో దేశభక్తియుత వర్గాలకు ఆమోదయోగ్యమైందికాదు.

గుత్త పెట్టుబడిదారీవర్గం పైన తెల్పిన విధానాన్ని పట్టుదలగా కొనసాగిస్తున్నది. అయినప్పటికీ, అభ్యుదయశక్తులు బలపరుస్తూన్న ప్రభుత్వ ప్రణాళికలను, బహిరంగంగా వ్యతిరేకించడం ప్రమాదమన్న విషయాన్ని ఆ గుత్తపెట్టుబడిదారీవర్గం పరిగణలోనికి తీసుకొనక తప్పలేదు.

అందువలన గుత్త పెట్టుబడిదారీవర్గం ప్రణాళికలను కొనసాగించడంలో వస్తూన్న యిబ్బందులను, ఉద్దేశ్యపూర్వకంగానే కొండంతలు చేస్తూంది; ఆ విధంగా, తన ప్రజా వ్యతిరేక ఆర్థిక విధానాన్ని మరింత సులువుగా ప్రచారం చేసుకోవచ్చునని ఆ గుత్త పెట్టుబడిదారీవర్గం ఉద్దేశం.

ఈ గుత్తపెట్టుబడిదారీవర్గ ప్రతినిధులే, ద్వితీయ ప్రణాళిక లక్ష్యాలను సాధించుటకు తాము వ్యతిరేకులు కానట్లుగానూ, కమ్యూనిస్టు పార్టీతో సహా, భారత అభ్యుదయ శక్తులే అందుకు వ్యతిరేకులని ఋజువు చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు.

గుత్త పెట్టుబడిదారీవర్గం, ఒకవైపున ప్రభుత్వరంగంలో పరిశ్రమల నిర్మాణానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడుతూంది. అదే సమయంలో కమ్యూనిస్టుపార్టీపై చర్యలు తీసుకోవాలని డిమాండు చేస్తూంది. వారనుసరించే విధానం యాదృచ్ఛికమైంది కాదు.

అభ్యుదయ నిరోధక గమనానికై ప్రయత్నం

ఈ విధంగా, భారత బూర్జువా వర్గం, స్టేటు కేపిటలిజం దేశంలో అభివృద్ధినిరోధక, ప్రజా వ్యతిరేక స్వభావంతో సాగేటందుకై సకల ప్రయత్నాలూ చేస్తోంది. ఎందువల్లనంటే స్టేటు కేపిటలిజం ప్రస్తుతం భారతదేశంలో అభ్యుదయ కరమైంది. కొంతవరకు జాతీయ కర్తవ్యాన్ని నెరవేరుస్తోంది.

శ్రామిక జనావళిని దోచుకోవడాన్ని ఉధృతంచేసే సాధనంగా ఈ స్టేటు కేపిటలిజాన్ని మార్చాలని గుత్తపెట్టుబడిదారీ బూర్జువా వర్గం ప్రయత్నిస్తోంది. అంతేకాక, మధ్యతరహా చిన్నతరహావారు పెట్టే ప్రయివేటు పెట్టుబడిదారీ పరిశ్రమలపై గుత్తపెట్టుబడిదారీవర్గం ఆధిపత్యం సంపాదించుటకై స్టేటు కేపిటలిజాన్ని సాధనంగా చేసుకోడానికి ప్రయత్నిస్తోంది; తత్ఫలితంగా ఈ స్టేటు కేపిటలిజాన్ని తమ వర్గానికి ఎక్కువ లాభాలను పెంచే వనరుగా చేసుకోవాలనేది ఆ గుత్తపెట్టుబడిదారీవర్గ ప్రయత్నం.

ఈ లక్ష్యాలతో, గుత్త పెట్టుబడిదారీ వర్గం, ప్రభుత్వయంత్రాంగంలోగల అభివృద్ధి నిరోధక అధికారులను తనవైపు త్రిప్పుకోడానికి గట్టిగా కృషిచేస్తూంది; తన వర్గంపట్ల భక్తి ప్రపత్తులు గల్గిన, ప్రత్యేక హక్కులు కల్గిన నిరంకుశ ముఠాను సంఘటితపరచుటకు ప్రయత్ని

స్తూంది; మితవాద సోషలిస్టులనూ, అసంతృప్తి చెందిన రాజకీయ నాయకుల నుపయోగించుకొనుటకూ, వారి ద్వారానూ, వారి పేరు తోనూ పార్లమెంటులోకీ, మంత్రివర్గాల్లోకీ, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల్లోకీ చొచ్చుకురావడానికి గుత్తపెట్టుబడిదారీ వర్గం ప్రయత్నం చేస్తూంది.

భారత బూర్జువా వర్గానికి చెందిన బడా గుత్తపెట్టు బడిదారీముఠాలనూ, వారిమధ్యగల తీవ్రపోరాటాన్నీ అంచనా వేసేటపుడు, రాష్ట్రీయ, కులభేదాలిప్పటికీ ఈ బూర్జువా వర్గంలో గట్టిగా కన్పిపిస్తున్నాయనేది మనసునందుంచు కోవాలి.

ఈ సందర్భంలో, ఈ విషయాన్ని గమనించాలి; విదేశమార కమూ, ముడిసరుకులూ, ఆర్థిక వనరులూ వగైరా సమస్యల్లో ప్రత్యేక సౌకర్యాలను సంపాదించుటకై, పెట్టుబడిదారీ కార్యకలాపా లకు సంబంధించిన ఏదో ఒక శాఖలో బూర్జువావర్గ ముఠాల్లో ఏదో ఒక ముఠా ఆధిపత్యం సంపాదించుటకు ప్రయత్నిస్తుంది: అట్టి ప్రయ త్నాల్లో ఆ బూర్జువావర్గంలోగల వివిధముఠాల మధ్య తీవ్రమయిన వైరుధ్యా లుత్పన్నమవుతాయి.

వైరుధ్యాల పెంపుదల

భారతదేశంలో స్టేటు కేపిటలిజం బలహీనపడలేదు సరికదా, పైపెచ్చు పెట్టుబడిదారీ విధానంలోగల వైరుధ్యాన్ని పెంపొందించింది. స్వల్పకాలంలో చాలఎక్కువ ప్రమాణంలో ఉత్పత్తిని పెట్టుబడిదారీ సామాజిక పద్ధతికి మార్పుచేసే క్రమాన్ని స్టేటుకేపిటలిజం త్వరితంచేసింది.

విభిన్నతరగతుల ప్రయివేటు పెట్టుబడిదారీ పరిశ్రమ లభివృద్ధి అసమానంగా జరిగింది. ఆ అసమానాభివృద్ధి మరింత పెరిగింది. ఆర్థిక వ్యవస్థలో గుత్తపెట్టుబడిదారీ లక్షణాలు ఉధృతమైనాయి. ఆ గుత్త పెట్టుబడిదారీ లక్షణాలతో పాటూ, కేపిటలిజంతో గుత్త పెట్టుబడులు క్రమక్రమంగా విలీనమయ్యాయి.

ఈ పరిస్థితిని అతివాదపార్టీలు గుర్తించాయి; గుత్త పెట్టుబడిదారీ వ్యతిరేకశక్తులు విశాలమైన ప్రాతిపదికపై ఐక్యం కావాలి; అట్టి ప్రాతిపదికపై గుత్త పెట్టుబడిదారీ లక్షణాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాటాన్ని ఉధృతం చేయడానికై, భారత శ్రామిక ప్రజానీకం ప్రయత్నిస్తూంది.

బూర్జువా ఆర్థికశాస్త్రవేత్తలూ, సామాజిక శాస్త్రవేత్తలూ ఎన్ని హామీలిచ్చినప్పటికీ భారత ప్రభుత్వం, వర్గాల కతీతమైన ప్రభుత్వం ఏమీ కాదు. దేశంలో ఏవర్గం పాలిస్తున్నదనే సమస్యతో సంబంధం లేకుండా, భారత ప్రజలందరి ప్రయోజనాల సంరక్షణకై ప్రభుత్వం ఒక మేనేజరువలె ఏ విధంగానూ వ్యవహరించడంలేదు.

దేశంలో సాగుతూన్న ఉత్పత్తి, ఆర్థిక వ్యవహారాలను భారత ప్రభుత్వం తప్పనిసరిగా నిర్వహించవలసివచ్చింది. అంతమాత్రంచేత భారతదేశం "సర్వసాధారణ సౌభాగ్యవంతమైన" దేశంకాదు. భారత ప్రభుత్వం ప్రప్రథమంగా చేస్తున్న పనేమిటి? జాతీయ బూర్జువా వర్గం తన ఆధిపత్యాన్ని బలవత్తరం చేసుకొనుటకు ప్రయత్నిస్తూంది; అట్టి జాతీయ బూర్జువా వర్గ ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా ఉండే విధంగా ప్రప్రథమంగా దేశ ఆర్థిక విధానాన్ని భారతప్రభుత్వం క్రమ బద్ధంచేయడానికి ప్రయత్నిస్తోంది.

ప్రభుత్వం జాతీయ స్వభావం కల్గిన కర్తవ్యాలను నెర వేరుస్తోంది. ఆ ప్రభుత్వం తన వర్గానికి చెందిన ప్రభుత్వం గానే ఉండిపోతోంది. బూర్జువావర్గపు రాజకీయార్థిక ఆధి పత్యాన్ని ఆ ప్రభుత్వం నిరంతరంగా సృష్టిస్తూ, పారిశ్రామిక పెట్టుబడిదారుల సమష్టి కార్యాన్ని నెరవేరుస్తూంది.

ఆర్థికంగా బలహీనంగా వున్న దేశంలో ఎంతమేరకైతే ప్రభుత్వం, దేశపు ఆర్థిక కార్యకలాపాల్లోకి ప్రగాఢంగా లాగబడి, ఏ పెద్ద పరిశ్రమల కొత్త శాఖలను నిర్మిస్తుందో, అంతమేరకు, ఆ ప్రభుత్వం పెట్టుబడిదారీ సమాజపు అధికార ప్రతినిధిలా వ్యవహ

రిస్తుంది; ఉత్పత్తి రంగంలో తప్పనిసరిగా నాయకత్వం వహించ వలసి వస్తుంది.

నిర్దిష్ట స్వభావం

భారతదేశంలో బూర్జువా ప్రభుత్వం ఉత్పత్తిని సమాజ పరంచేయు విధానానికీ, కొత్త పెట్టుబడులు పెట్టుటకూ, ప్రాధాన్యమైన ఉత్పత్తి చేయుటకూ కట్టుబడి ఉన్నంత మాత్రంతో బూర్జువా ఆస్తిస్వభావం మారలేదు.

(భారత ఫ్యాక్టరీలన్నీచేస్తే మొత్తం ఉత్పత్తిలో ప్రభుత్వరంగం ఉత్పత్తి సుమారు 13-15 శాతం.)

అయినప్పటికీ, ఏ దేశంలోనైనా ఉత్పత్తిని సమాజపరం చేయుటనే విషయాన్ని పరిశీలించేటప్పుడు యీ విషయాలను అతి జాగ్రత్తగా పరిగణనలోనికి తీసుకోవాలి.

ఎటువంటి నిర్దిష్టమైన పరిస్థితుల్లో ఉత్పత్తి సామాజికపరం చేయబడ్తూంది ? అనుసరింపబడ్తూన్న లక్ష్యాలేమిటి ? ఆ యా దేశ బూర్జువా ప్రభుత్వాల స్వభావం ఎటువంటిది ?

స్టేటు కేపిటలిజం వివిధ రూపాల్లోనూగల మూలం, వాటి రూపాల్లో వచ్చిన మార్పులతోపాటు మారదు. స్టేటు కేపిటలిజం ఏ రూపంలో ఉన్నప్పటికీ, (పెట్టుబడిదారులు కార్మికవర్గాన్ని సమష్టిగా వ్యతిరేకించు పద్ధతి ఈ స్టేటు కేపిటలిజం) ప్రధానంగా అన్ని రూపాలూ ఒకే విధంగా ఉంటాయి. ఆధునిక యుగంలో స్టేటు కేపిటలిజంలోగల వివిధ రూపాలూ, వివిధరకాల బూర్జువా ప్రభుత్వాల రూపములనుబట్టి నిర్ణయింపబడ్తూంటాయి.

ఈ విషయాన్ని, నిర్దిష్టమైన చారిత్రక పరిశీలనవలనమాత్రమే, ఆర్థికంగా బలహీనంగా ఉన్న కొన్ని దేశాల్లో ఆధునిక సామ్రాజ్యవాదవ్యతిరేక స్టేటు కేపిటలిజం స్వభావాన్ని సరిగ్గా అవగాహన చేసుకునే అవకాశ మేర్పడుతుంది. ఈ దేశాల్లో స్టేటుకేపిటలిజానికీ,

అమెరికాలోనూ, లేదా పశ్చిమ యూరపు దేశాల్లోనూగల సామ్రాజ్య వాద, ప్రభుత్వ గుత్తపెట్టుబడిదారీ విధానానికిగల భేదమేమిటో సరిగా అవగాహన చేసుకునే అవకాశం ఏర్పడుతుంది.

పైన తెల్పినవిధంగా చేసేపరిశీలనలకూ, బడుగుదేశాల్లో స్టేటు కేపిటలిజం గురించి చేసిన పొరబాటు పరిశీలనకూ తీవ్రమైన భేదముంది. ప్రమాదకర చారిత్రక పోలికలపై ఆధారపడినందునే అట్టి పొరబాటు పరిశీలనకు కారణమైంది. పొరబాటు పరిశీలనకు తీసుకున్న ప్రమాదకర చారిత్రక పోలిక లివి : మెయిజీకాలపు విప్లవం అనంతరం జపానులోనూ, బిస్మార్కు జర్మనీ, జారిస్టురష్యాలోనూ, చివరకు కెమాల్ పాషా కాలంనాటి టర్కీలోనూ ఏర్పడిన స్టేటు కేపిటలిజం.

నిర్దిష్టమైన పరిశీలన

ప్రాచ్యదేశాల్లో ఆధునిక స్టేటుకేపిటలిజంపై నిర్దిష్టమైన పరిశీలన ఈ క్రింది విషయంపై ఆధారపడింది; పూర్వం వలస దేశాలుగానూ, అర్ధవలస దేశాలుగానూ ఉన్నవాటిలో అభివృద్ధిచెందుతూన్న స్టేటు కేపిటలిజం రూపాలూ, పరిస్థితులూ, లక్ష్యాలూ పరిగణనలోనికి తీసుకోబడ్డాయి; ప్రధానంగా సామ్రాజ్యవాదంతో ఆ దేశాలకుగల సంబంధాల్లోగల భేదం పరిగణనలోనికి తీసుకోబడింది.

ఆర్థికంగా బలహీనంగా ఉన్న దేశాల్లో స్టేటు కేపిటలిజం ఏమేరకు అభ్యుదయకరమైందో నిర్ణయించడానికి, సామ్రాజ్యవాదంతో ఆ దేశాలకుగల సంబంధ సమస్య చారిత్రక అనుభవంరీత్యా విశ్వసనీయమైన అత్యంత ముఖ్యమైన కొలబద్ద.

స్టేటు కేపిటలిజం ఉత్పత్తి శక్తులను అభివృద్ధి చేస్తుందనేది వాస్తవం; అంతమాత్రంచేత స్టేటు కేపిటలిజం అభ్యుదయకరమైందని చెప్పడానికీ ఒక్క అంశమే అత్యంత నిర్ణయాత్మకశక్తిగల కొలబద్దేమీకాదు.

కీలకమైన కొలబద్ద

ఆర్థికంగా బలహీనంగా ఉన్న దేశాల్లో స్టేటు కేపిటలిజం అభివృద్ధికరమైంది అవునా, కాదా అని నిర్ణయించడానికి యీ దిగువ సమస్యకు దొరికే సమాధానమే నిర్ణయిస్తుంది.

ఆర్థికంగా;బలహీనంగాఉన్న దేశాల్లో,జాతీయసామ్రాజ్య వాద వ్యతిరేక, వలసవిధాన వ్యతిరేక ప్రాతిపదికపై స్టేటుకేపిట లిజం అభివృద్ధి పొందుతూ, ఆ దేశం జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని దృఢతరం చేస్తూ ఉందా, లేదా?

లేక, ఆ దేశాల్లో సామ్రాజ్యవాదానికి అనుకూలంగా ఉన్నంతగా జాతీయ ప్రాతిపదికకు అనుకూలంగా లేకుండా స్టేటు కేపిటలిజం అభివృద్ధి పొందుతూందా?

అంతేకాదు, ఆర్థికంగా బలహీనంగా ఉన్న అధునిక దేశాల్లో వాటి సాంకేతిక, ఆర్థిక బడుగుతనానికీ, వాటి పారిశ్రామికీకరణ, వ్యవసాయ అభివృద్ధి ఆవశ్యకతకూ గల వైరుధ్యంలోనే, ప్రధాన వైరుధ్యాలను చూపినంతమాత్రాన చాలదు.

ఈ దేశాల్లో అభివృద్ధి ఏ విధంగా సాధింపబడింది. ఆ పరిణామం ఏ ఫలితానికి దారితీస్తుందనే విషయాలను పరిగణనలోనికి తీసుకోకుండా, ఉత్పత్తి శక్తులు పెరిగాయి కాబట్టి, స్టేటు కేపిటలిజం అభ్యుదయకరమైనదని చెప్పడం సరైందికాదనేది స్పష్టమే.

ఆర్థికంగా, బలహీనంగా ఉన్న దేశాలలో సామ్రాజ్య వాదానికీ, ఆ దేశానికీగల వైరుధ్యమే అత్యంత పెద్దవైరుధ్యం. ఆ దేశాలలోగల ఆర్థిక బడుగుతనాన్ని అట్టిపెట్టే ప్రధాన శక్తిగా విదేశీ పెట్టుబడి తన కార్యకలాపాలను కొనసాగిస్తుంది. ఆ దేశం తన ఆర్థిక బడుగుతనాన్ని అధిగమించు ప్రయత్నానికి, ఆ విదేశ పెట్టుబడి నిరంతరంగా ఆటంకం కల్గిస్తుంది.

తత్ఫలితంగా, ఆర్థికంగా బలహీనంగా వున్న దేశాల్లో స్టేటుకేపిటలిజం ఏ ప్రమాణంలో అభ్యుదయకరమైనదీ నిర్ణయించడానికి కొలబద్ద యిది: ఆ దేశాలు ఉత్పత్తిశక్తుల

నభివృద్ధి చేసినదా, లేదా అన్న అంశంపైననేగాక, ఆ అభివృద్ధి జాతీయ ప్రాతిపదికపై జరిగిందా లేదా అన్న అంశంపైన కూడా ఆధారపడి వుంటుంది; ఆ విధంగా ఆ దేశం విదేశీ పెట్టుబడిపైనా, సామ్రాజ్యవాదంపైనా ఆధారపడివుండే ఆర్థిక అస్వతంత్రత బలహీనమవుతుంది.

ఈ విషయం అత్యంతప్రాముఖ్యమైంది. ఆదృష్ట్యా ఈకాలంలో భారతదేశమూ, ఇండోనీషియా, ఇరాక్, అరబ్బు రిపబ్లిక్కు, అఫ్ఘనిస్తాన్ దేశాల్లోగల స్టేటుకేపిటలిజాన్ని, పాకిస్తాన్, ఇరాన్, టర్కీ, ఇజ్రాయల్, థాయ్‌లెండు దేశాల్లో ఏదో లాంఛనప్రాయంగా వున్న స్టేటుకేపిటలిస్టు లక్షణాలను పోల్చడానికి ఆధారమేమీ లేదు.

ప్రత్యేక లక్షణాలు

భారతదేశంలోనూ, పైన పేర్కొన్న తదితర బడుగు దేశాల్లోనూ యీ కాలంలో గల స్టేటుకేపిటలిజం ప్రత్యేక తరహాకు చెందిందని చెప్పవచ్చు. ఈ స్టేటుకేపిటలిజంలో గల ప్రత్యేక లక్షణా లివి :

1. ప్రపంచంలో అత్యధిక జనాభాగల్గిన దేశాల్లో భారతదేశం రెండవది; ఆర్థికంగా బలహీనంగావున్న వ్యవసాయ దేశమూను. సోషలిస్టుదేశాలు ఒక ప్రపంచవ్యవస్థగా రూపొంది, బలవత్తరమవుతూన్న ఈ యుగంలో, ఆర్థికంగా బలహీనంగావున్న వ్యావసాయిక భారతదేశంలో స్టేటుకేపిటలిజం అభివృద్ధి చెందుతోంది.

సామ్రాజ్యవాదపు వలసవిధానం విచ్ఛిత్తిచెందుతున్న యుగమిది; సామ్రాజ్యవాదానికీ, సోషలిజానికీ ప్రపంచంలోగల బలాబలాల్లో సోషలిజాని కనుకూలంగా నిర్ణయాత్మకమైనమార్పు వచ్చిన కాల మిది; అట్టి తరుణంలో భారతదేశంలో స్టేటుకేపిటలిజం అభివృద్ధి చెందుతోంది.

భారతదేశంలో అభ్యుదయశక్తులు పెరిగాయి. అటువంటపుడు 19వ శతాబ్దంలో జపాను, జర్మనీ, రష్యా, తదితర దేశాల్లోనూ

స్టేటు కేపిటలిజం పరిణామం చెందినట్లుగా భారతదేశంలో స్టేటు కేపిటలిజం పరిణామంచెందే అవకాశాన్ని అభ్యుదయశక్తులు నివారిస్తాయనేది స్పష్టం.

2. భారతదేశంలో పూర్వం సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వానికి చెందిన ఉత్పత్తి భౌతికసాధనాలు, ఇప్పుడు స్టేటు కేపిటలిజానికి వారసత్వంగా సంక్రమించాయి. విజయవంతమైన జాతీయ విముక్తి ఉద్యమం ఫలితంగా యీ ఉత్పత్తి భౌతికసాధనాలు, భారతదేశ నూతన జాతీయప్రభుత్వపు ఆస్తి అయ్యాయి.

ప్రస్తుతకాలంలో, స్టేటు కేపిటలిస్టు నిర్మాణంద్వారా ఉత్పత్తి ప్రాతిపదిక విస్తరింపబడుతోంది; ఆర్థిక వ్యవస్థలోగల వివిధ శాఖల్లో ఉన్న పరిశ్రమలను జాతీయం చేస్తుండడంద్వారా పాక్షికంగా ఉత్పత్తి ప్రాతిపదికపై విస్తరింపబడుతోంది.

3. ఈ అంశం అత్యంత ప్రధానమైంది : ఈ కాలంలో భారత స్టేటు కేపిటలిజం సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేకమూ, వలస విధాన వ్యతిరేకమూను; రాజకీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని దృఢతరం చేసుకోవడమూ, సంరక్షించుకోవడమూదాని లక్ష్యం;జాతీయ ప్రాతిపదికపై పారిశ్రామికీకరణ పద్ధతిద్వారా ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం సాధించాలనేది దాని లక్ష్యం.

4. గత కొద్ది సంవత్సరాలుగా వలసదేశంగాఉన్న భారతదేశం, యిప్పుడు తన సాంకేతిక-ఆర్థిక బడుగుతనాన్ని త్వరితంగా అధిగమించవలసిన ఆవశ్యకతమూలంగా స్టేటు కేపిటలిజం పెరిగింది.

5. భారతదేశంలో స్టేటుకేపిటలిజం గతాన్ని చూచినా, దాని పుట్టుకను చూచినా, ప్రస్తుతకాలంలో దాని పరిణామాన్ని చూచినా, ఈ స్టేటు కేపిటలిజం, అమెరికా లేదా పశ్చిమ యూరపుదేశాల్లో గల ప్రభుత్వ-గుత్తపెట్టుబడి,పెట్టుబడిదారీ విధానంతరహా కానేకాదు. ఈ కాలంలో భారతదేశ స్టేటుకేపిటలిజం, అనేక జాతీయ కర్తవ్యాలను ఇంచుమించుగా విజయవంతంగా పరిష్కరిస్తోంది.

6. ఈ స్టేటు కేపిటలిజాన్ని ప్రవేశపెట్టి ప్రభుత్వం శాంతియుత విదేశాంగవిధానాన్ని కొనసాగిస్తోంది; దురాక్రమణ సైనిక-రాజకీయ కూటముల్లో చేరుటలేదు.

పాశ్చాత్య ఆర్థిక శాస్త్రవేత్తలు

ఆర్థికంగా బలహీనంగా వున్న దేశాల్లో ప్రభుత్వ పారిశ్రామిక రంగంపై యీ మధ్య పాశ్చాత్య ఆర్థిక శాస్త్రవేత్తల ఆసక్తి ఎక్కువయింది. వారికట్టి ఆసక్తి కలగడానికి కారణం, ఆర్థికంగా బలహీనంగా వున్న కొన్ని దేశాల్లో ప్రభుత్వరంగం ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యానికి కావలసిన పరిస్థితులను రూపొందించుట ప్రారంభం కావడం.

అనేక దేశాలు ప్రభుత్వ పారిశ్రామిక రంగ పరిణామంలో ఎక్కువ అభివృద్ధి సాధించాయి. ఈ పరిణామం విదేశ గుత్తపెట్టుబడిదారులకు కలవరం కలిగిస్తూంది. ప్రభుత్వ పరిశ్రమలకు వ్యతిరేకంగా ప్రయివేటురంగ పరిశ్రమల "సంరక్షణ"కై ఆ గుత్తపెట్టుబడిదారులు సిద్ధపడడానికి తగిన కారణాలున్నాయి; ఈ దేశాల్లో పెట్టుబడిదారీ విధానాభివృద్ధికి ప్రయివేటు పరిశ్రమలు దోహదకారిగా ఉండవచ్చునని వారిభావం. ఆర్థికాభివృద్ధి సాధారణంగా జరిగే పద్ధతి, ఆ ఒక్క పెట్టుబడిదారీ విధానంవల్లనే అనేది వారి భావం.

అందువలన అమెరికా ఆర్థిక శాస్త్రవేత్త డబ్ల్యు. మెల్లెన్ బాం ఈ విధంగా వ్రాశాడు:

ఆర్థికంగా, బలహీనంగా ఉన్న దేశాల్లో, ప్రభుత్వ కార్యక్రమాలు "పారిశ్రామికీకరణకు మామూలుగా పరిగణింపబడిన ప్రధాన సాంప్రదాయ చిహ్నాలను కొంతవరకు నిరాకరిస్తూ", ప్రధమ శ్రేణిలో తక్కువ పెట్టుబడులు పెట్టాలి. ("ది ఏషియన్ ఎకనమిక్ పొటెన్షియల్; ఆసియా, అండ్ ప్యూవర్ పరల్డు లీడర్‌షిప్"—"ది యానల్సు ఆఫ్ ది అమెరికన్ అకాడమీ ఆఫ్ పొలిటికల్ అండ్ సోషల్ సైన్సెస్" 318 వ భాగం, 1959 జూలై, 24 వ పేజీ)

ప్రసిద్ధిచెందిన ఇంగ్లీషు ఆర్థిక శాస్త్రవేత్త ఎ. హాన్సెన్ (కీన్సు అనుచరుడు) ఆరికంగా బలహీనంగా ఉన్న దేశాల్లో ఆర్థికాభివృద్ధి

సమస్యలో ప్రభుత్వ పాత్రను గురించి ఈ విధంగా చెప్పాడు: పారిశ్రామికాభివృద్ధికి "తొలిదశల్లో ప్రభుత్వం శక్తివంతమైన, సర్వతోముఖమైన ప్రారంభకుడుగా పాత్రను వహించవలసి రావచ్చు." అయినప్పటికీ తరువాత, అభివృద్ధి క్రమంలో, "ప్రభుత్వం, మొదటగా ఒక రంగంలోనూ, ఆ తర్వాత తదితర రంగాల్లోనూ, ప్రత్యక్షంగా పాల్గొనడం మానివేస్తుంది. ఆ మేరకు, ప్రయివేటు పారిశ్రామిక రంగం ఆ భారాన్ని నిర్వహించడానికి మరింతశక్తిని సంపాదిస్తుంది." (ఎ. హెచ్. హాన్సన్. పబ్లిక్ ఎంటర్‌ప్రైజ్ అండ్ ఎకనమిక్ డెవలప్‌మెంటు, లండన్ 1959, 14వ పేజీ)

వివిధ పారిశ్రామిక సంస్థల్లో ఎప్పుడయితే ఒకసారి ప్రభుత్వం "పాల్గొంటుందో", ఆ విధానాన్ని ప్రభుత్వం చాల తక్కువ పరిధిలో నిర్వహించాలనేది హాన్సన్ అభిప్రాయం; ఆ విధంగా చేయుటద్వారా ప్రయివేటురంగం కార్యకలాపాలకు అనుకూలంగా ఉంటుందనేది ఆయన భావం.

ప్రభుత్వం పెద్ద పారిశ్రామిక సంస్థలను నిర్మించరాదని మరో ఇంగ్లీషు ఆర్థిక శాస్త్రవేత్త ఎ. యంగ్‌సన్ (పాసిబిలిటీస్ ఆఫ్ఎకనమిక్ ప్రొగ్రెస్, కేంబ్రిడ్జి 1959. 808-21 పేజీలు) యీ క్రిందివిధంగా సలహా యిచ్చాడు. ప్రభుత్వం నిర్దిష్టమైన ప్రణాళికావిధానాన్ని కొనసాగించ రాదనీ, ఊరకనే, ప్రయివేటు పెట్టుబడులకు, విదేశ పెట్టుబడులకూ అత్యంత అనుకూల పరిస్థితులను కల్పించమనీ ఆయన సలహా చెప్పాడు.

భవిష్యత్తులో జరిగే పోరాటం

1959 డిసెంబరులో ఐక్యరాజ్యసమితి ఢిల్లీలో ఒక సదస్సు నిర్వహించింది. ఆ సదస్సులో ఆగ్నేయాసియా దేశాల్లో నిర్మించబడి, ప్రారభింపబడిన ప్రభుత్వ పరిశ్రమల మేనేజిమెంటు సమస్యపై తీవ్రమైన చర్చ జరిగింది.

పాకిస్తాన్, థాయిలాండ్, ఫిలిప్పైన్సు, తదితర దేశాల్లోనూ ప్రభుత్వ పరిశ్రమలను, ప్రయివేటు పెట్టుబడుల కమ్మివేసే విధానం

ఇప్పటికే ప్రకటింపబడి, అనుసరింపబడుతూన్నట్లు ఆసదస్సు చర్చల్లో ద్యోతకమైంది.

అటువంటి వాస్తవాలు భారతదేశం, ఇండోనేషియా, ఐక్య అరబ్బు రిపబ్లిక్కు, బర్మా, ఇరాక్, తదితర దేశాల్లో కన్పించ్చలేదు.

ఈ దేశాల్లో, యీ దశలో, ప్రభుత్వరంగం దృఢతర మవుతూండడం కొనసాగుతూంది. ఈ వర్గవైరుధ్య పరిణామపు రూపాల్లో ఈ దశ ఒకటి.

ప్రభుత్వరంగంలో పరిశ్రమాభివృద్ధికి కార్మికవర్గం అనుకూలంగా వుంది. ఈ ప్రభుత్వరంగం, వాస్తవంగా ప్రయివేటు పెట్టుబడుల, పరిశ్రమల (స్వదేశీయ-విదేశీయ) రంగాలను తగ్గిస్తుంది.

ఈ పరిస్థితి, దేశం విదేశీ పెట్టుబడులపై ఆధారపడే స్థితిని బలహీనపరుస్తుంది; విదేశపెట్టుబడి ప్రభుత్వరంగపు నిర్ణయాత్మక పారిశ్రామిక శాఖల్లోకి జొచ్చుకొనకుండా సంపూర్ణంగా చేయగల్గుతుంది, లేదా చొచ్చుకునే అవకాశాలను తగ్గిస్తుంది.

ప్రభుత్వ పరిశ్రమలను అభివృద్ధి చేయుటకు కార్మికవర్గం అనుకూలంగా ఉండడానికి కారణ మిది: బూర్జువా ప్రజాస్వామ్య సంస్థలను వినియోగించుకోవడంద్వారా, ప్రభుత్వరంగాన్ని అదుపులో పెట్టవచ్చు; అజమాయిషీ చేయవచ్చు; సులభంగా పలుకుబడి నుపయోగించవచ్చు.

పెద్దగా కేంద్రీకరింపబడిన పరిశ్రమలతో కార్మికవర్గానికి సంబంధమున్నది. కాబట్టి, ఆ వర్గం ప్రభుత్వరంగాన్ని బలపరుస్తుంది. ప్రభుత్వ పారిశ్రామికరంగాభివృద్ధి, సోషలిజానికి ముందుగా కావలసిన భౌతిక పరిస్థితులను సిద్ధంచేస్తుంది.

నగరాలకూ, దేశానికి చెందిన పెటీబూర్జువావర్గానికీ, చేతివృత్తులవారికీ, స్టేటుకేపిటలిజం అభివృద్ధిలో ప్రత్యేకాసక్తిఉంది. ఉత్పత్తి అభివృద్ధికి ఈ వర్గాలకు ప్రభుత్వంవద్దనుండి రుణాలు కావాలి. ఉత్పత్తి అభివృద్ధికై, వారికి ప్రభుత్వంవద్దనుండి ఆర్డర్లు కావాలి; ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలతో సహకారమూ కావాలి.

అంతిమంగా ఎక్కువ ఉద్యోగావకాశాల్లో వారి కాస క్తివుంది. ఆ ఉద్యోగావకాశాలు ప్రభుత్వ పరిశ్రమ నిర్మాణంవలనా, ప్రభుత్వ పరిశ్రమలవలనా పెరుగుతాయి.

ప్రయివేటురంగంలో బడా ప్రయివేటు పెట్టుబడుల పెరుగుదల, ఈ ప్రయివేటురంగంలోనే చాలా ఎక్కువగా వున్న చిన్నతరహా ఉత్పత్తిని ధ్వంసం చేస్తుంది.

బడా ప్రయివేటు పెట్టుబడుల పెరుగుదల బస్తీల్లోనూ, గ్రామీణ ప్రాంతంలోనూగల పెటీబూర్జువావర్గానికి ఉద్యోగ హామీని కలుగచెయ్యదు సరికదా, పైపెచ్చు ఆ వర్గ విధ్వంసనానికి కారణమవుతుంది.

మధ్యతరహా పారిశ్రామిక బూర్జువావర్గం పాత్ర

జాతీయ బూర్జువావర్గంలో, చాల ఎక్కువ సంఖ్యలో ఉన్నది మధ్యతరహా పారిశ్రామిక బూర్జువావర్గం. స్వేచ్ఛావ్యాపారాన్ని కోరేది ఈ మధ్యతరగతి పారిశ్రామిక బూర్జువావర్గం. ఈ మధ్యతరహా పారిశ్రామిక బూర్జువావర్గానికి విదేశ, స్వదేశ గుత్త పెట్టుబడిదారుల పీడ నిరంతరంగా ఎదురవుతూండడంవలన, ఆ వర్గం సహజంగానే ఆ గుత్తపెట్టుబడిదారులను శత్రువులుగా భావిస్తుంది.

మధ్యతరహా పారిశ్రామిక బూర్జువా వర్గాన్ని ధ్వంసంచేసి, హరించివేసే బడాపెట్టుబడి ప్రమాణానికి, ఆ వర్గం రావాలని ప్రయత్నించినా ఆ ప్రమాణానికి చేరలేదు. అందువలన మధ్యతరహా పారిశ్రామిక బూర్జువావర్గం ప్రభుత్వ రంగానికి వ్యతిరేకి కాదు.

అదే సమయంలో, ఈ మధ్యతరహా పారిశ్రామిక బూర్జువా వర్గం, తన స్వాతంత్ర్యాన్ని కోల్పోవడానికి భయపడుతుంది. అందువలన, ఆ వర్గం కొన్ని సందర్భాల్లో ప్రభుత్వ గట్టి నిబంధనల పట్లా, ప్రయివేటు పెట్టుబడిదారీరంగం కార్యకలాపాల్లో ప్రభుత్వం జోక్యం చేసుకోవడంపట్లా తీవ్రమైన అసంతృప్తిని వెలిబుచ్చుతూంది.

ఈ చారిత్రకకాలంలో మధ్యతరహా పారిశ్రామిక బూర్జువావర్గం ఎంత ఊగిసలాడుతున్నా పర్వాలేదు; ఆ వర్గం దేశీయ – విదేశీయ గుత్తపెట్టుబడిదారుల అభివృద్ధికన్నా, ప్రభుత్వ పారిశ్రామికరంగాభివృద్ధికే ఎక్కువ అనుకూలంగా ఉంది.

ఈ మధ్యతరహా పారిశ్రామిక బూర్జువావర్గం, తన వర్గ సాంప్రదాయాలైన జాతీయ, దేశభక్తియుత సాంప్రదాయాలను ప్రతిబింబిస్తోంది; అదే సమయంలో ప్రభుత్వరంగాన్ని బలపరిచే కార్మిక వర్గాన్ని చూచి భయపడ్తూంది.

ఈ సమస్యపై మధ్యతరహా పారిశ్రామిక బూర్జువావర్గం ఊగిసలాటస్వభావం కలది; ఊగిసలాట ఆ వర్గం కీలకస్వభావం అయినప్పటికీ, విదేశీయ – దేశీయ గుత్తపెట్టుబడులపై పరిమితి విధించే ప్రభుత్వవిధానం, యీ వర్గం ఊగిసలాటను కొంతవరకు చిన్నాభిన్నం చేసింది.

దేశీయ గుత్త పెట్టుబడిదారులు, ప్రభుత్వ పారిశ్రామికరంగాన్ని బూర్జువా–ప్రజాస్వామ్యసంస్థల ఆధిపత్యాన్నుండి తొలగించి,తద్వారా ప్రజలను గుత్తదోపిడీ చేసేటందుకూ, ఆ రంగాన్ని తన అధీనంలోనికి తెచ్చుకునేందుకూ ప్రయత్నిస్తున్నారు.

దేశీయ గుత్తపెట్టుబడిదారులు, తమ లక్ష్యాలను సాధించుటకై సాధించిన తొలి దశల్లో, ప్రభుత్వ పరిశ్రమలను అమ్మాలని కొన్ని సందర్భాల్లో డిమాండుచేయకుండా, ఈ పారిశ్రామిక సంస్థల మేనేజిమెంటులో ప్రవేశించడానికి వ్యాపారస్తుల కనుమతి నివ్వాలని మాత్రమే పట్టుబట్టారు.

ప్రభుత్వ పారిశ్రామికసంస్థల్లో గల వాటాలను స్టాక్ ఎక్స్ఛేంజ్ మార్కెట్టులో ఉదహరించాలని వారు పట్టుబట్టారు. ఆ తరువాత, ప్రభుత్వ పరిశ్రమలు పూర్తిగా ప్రయివేటు రంగం పరం చేయాలని ఆ గుత్తపెట్టుబడిదారులు మరింత ఎక్కువగా డిమాండ్ చేస్తారు.

అయినప్పటికీ, ప్రభుత్వ పరిశ్రమ లభివృద్ధి చెందవలసిన ఆవశ్య కతను, దేశీయ గుత్త పెట్టుబడిదారులు పూర్తిగా నిరాకరించడంలేదు; అందువలన వారు అపఖ్యాతిపాలుకాని స్థానంలో ఉన్నారు. విదేశీ గుత్తపెట్టుబడిదారుల బలంతో, దేశీయ గుత్తపెట్టుబడిదారులు, దేశంలోగల జాతీయ బూర్జువావర్గంలో అభివృద్ధి నిరోధక జాతీయ వ్యతిరేకలక్షణాలను అలవర్చుడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు.

దేశీయ గుత్తపెట్టుబడిదారులు చేస్తున్న యీ ప్రయత్నంపలన, జాతీయ బూర్జువావర్గం మొత్తంగా బలహీనపడుతుంది. విదేశ పెట్టుబడిదారులకు మంచిలాభం చేకూరుతుంది.

> స్టేటు కేపిటలిజాన్ని ఒకేతీరులో అభివృద్ధిచేయుట వలనా, విదేశీ పెట్టుబడుల ఆస్తులను జాతీయం చేయుట వలనా, బలీయమైన జాతీయ బూర్జువాదేశంగా రూపొందుటకు ఆర్థిక పునాది ఏర్పడుతుంది.

★

Check List

Book Number	PSL01C218	**Date**	16/11/2022
Front Cover	yes	**Back Cover**	yes
Blank Pages	(I), 53 ,IV		
Missing Pages	NO		
Prepared By	Amrutha	**Cutting By**	Amrutha
Scanned By	Mounika	**Pages**	57